

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

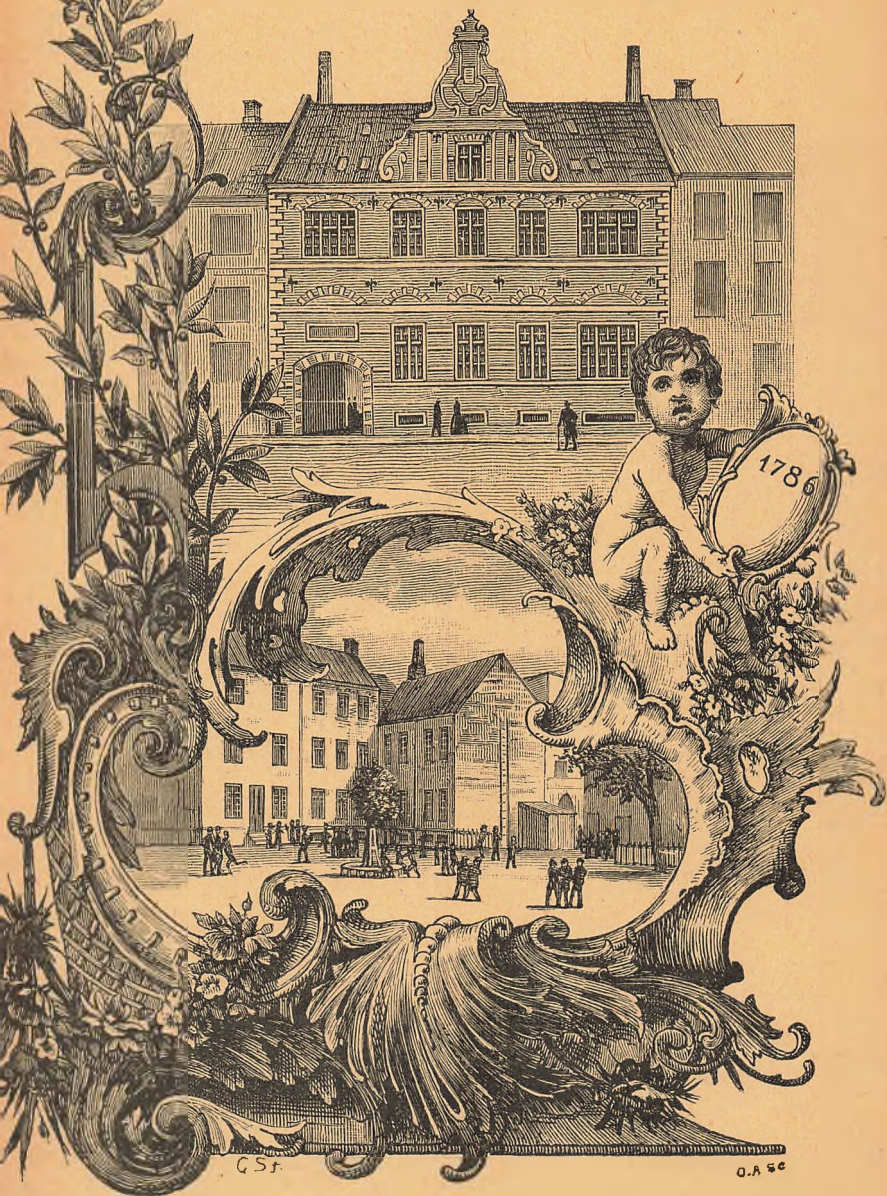
Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Efterslægtsselskabets Gymnasium

EFTERRETNINGER
OM
EFTERSLÆGTSELSKABETS
GYMNASIUM

FOR SKOLEAARET 1933—34

VED
REKTOR H. P. HANSEN

K Ø B E N H A V N
J. D. QVIST & KOMP. BOGTRYKKERI. AKTIESELSKAB
1934

Skolen grundlagdes 1786 af „Selskabet for Efterslægten“ og ejedes af dette Selskab til 1909. Derefter overgik den til „De forenede Skoler“. Den 1. August 1919 overtoges den af Københavns Kommune.

Tale

i

Selskabet for Efterslægten

i Anledning af dets 148. Aarsdag den 4. Marts 1934.

af Rektor, Dr. phil. *Andreas Hanssen.*

I A. D. JØRGENSENS HAVE.

Man kan have vandret paa A. D. Jørgensens Stier og følt sig forfrisket derved — og derefter forladt dem for at gaa ad andre. Men man kan vanskeligt glemme, at man har været der. Og naar man kommer der igen, saa er det, som om Stierne førte igennem en Have, hvor Blomsterne imens er sprunget ud. Det kan være Eftertanke — men vel navnlig Livet selv, der fører til dette Blomstersyn i A. D. Jørgensens Have.

Hvad er det saa for en Have? Ja — geografisk kan man jo nævne Graasten, Flensborg Fjord og Bakkedragene deromkring, Flensborg By, den gamle Kirkegaard, Marieskoven.

Men saa ogsaa København, Frederiksberg — og endelig som i en Helhed: Slesvig — Danmark — Norden.

Og hvad er det, der blomstrer der?

Hans stærke Samliv med disse Steder, hans Arbejde i Skole, Bibliotek og Arkiv, hans Tale til det danske Folk rundt om i Landets Foredragssale, hans stille Studium, hans Samtaler med høje og lave, hans Syner i Fortid og Fremtid, hans Længsel om Sønderjylland, hans Haab til Danmarks Fremtid.

I A. D. Jørgensens egen „Redegørelse“ har vi en Skildring af *hans og hans Slægts Samhørighed med denne Have.*

En tidlig Efteraarsmorgen i Aaret 1833 gik en smuk og kraftig, ung Farversvend fra Flensborg nordpaa ad Graasten til; han gik ad Stierne langs Fjorden, gennem Skov og Krat, over Bakker og Slugter. Ude paa Højden ved Rinkenæs standsede han og saa ind over Fjorden med de mange Sejlere, over mod det skovklædte Angel, Holnæs med Havet bagved, Egersund og Broager, Teglgårdene, Vejene ind ad Sundeved til med de dybe Skove til alle Sider.

Han havde en levende Sans for Naturens Skønhed, og dette Skue

fængslede ham. Aldrig kunde han senere gaa forbi dette Sted uden at dvæle en Stund. Vi, der kender det, forstaar ham.

En Fjerdingvej derfra ligger Graasten. En kroget Vej førte dengang derind. Den unge Vandringsmand opsøgte Farverhuset og blev vel modtaget af den gamle Farver-Enke, hvis Forretning han skulde passe. Han tog Plads i en lav Stue og gav sig i Lag med en Tallerken Smørrebrød og et Krus Øl. — Lidt efter gik Døren op, og et lyst Pige hoved tittede ind for at se paa Stueuret — og vel ogsaa for at se, hvorledes den nye Svend saa ud.

Disse Par unge Folk blev A. D. Jørgensens Forældre. — Graasten var en lille, fredelig og ensom Skovby. Kun ringe Færdsel. De vældige Ege og gamle Bøge indesluttede den. Flensborg Fjord — det var Udkig til den store Verden. Men Slotssøen — det var Udkig til Historien: I det lille Slot havde de stolte Ahlefelder engang resideret. Paa Søen svømmede Svaner, og naar man lagde sig ned ved Søbredden, kunde man se Smaafiskene glide forbi „lydløse som Tanker“.

Men i 1848 blev denne stille Plet rystet voldsomt op. Halvdelen af Beboerne hængte med Lidenskab ved Hertugen af Augustenborg, og Halvdelen ved Konge og Fædreland. Og nu gjorde Oprørere og Prøjsere Byen til Udgangspunkt for blodige Kampe i Sundeved. Den gamle Tid med Aarhundreders Stilhed og Fred var forbi og vendte aldrig tilbage.

I A. D. Jørgensens Hjem havde man hidtil talt Dansk og Tysk i Flæng. Men da Oprøret var brudt ud, kaldte Faderen sine Børn ud i Haven og sagde til dem: „Fra i Dag maa der ikke tales et Ord Tysk i mit Hus!“

Det blev den store Tildragelse, der gav ham en mægtig Følelse af Fædreland og mandig Daad, af Troskab og af Ære. — Da var han 8 Aar gammel.

Efter Trearskrigen kom han som 13-aarig ind til Latinskolen i Flensborg. Han giver denne Skole et daarligt Lov. Nogle af Lærerne var tysksindede — andre dansksindede, en Slags Retfærdighed, der ødelagde det hele. Lærerne var ilde lidt og stod Eleverne fjernt, undtagen Dansklereren, Christian Monrad. Hos ham lærte A. D. Jørgensen, at der eksisterede en nordisk Litteratur med et selvstændigt og rigt Aandsindhold. Fra tysk Side havde han faaet den Opfattelse, at dansk Kultur kun var et svagt Aftryk af den tyske.

Efter nogle Aars Ophold i København som Privatlærer stod han atter i 1863 i Flensborg. Han skulde nu være Hjælpe lærer ved den Skole, hvor han 4 Aar forud havde været Elev. Det var jo spændende — baade for ham og for Eleverne. Thi *hvad* var han? Ingen

Lærereksamen — ikke en Gang Student! Hvorledes skulde det gaa?

Det gik udmærket: Eleverne følte ham som en Ven og respekterede ham for hans Arbejde. Men det varede kun et halvt Aar: Krigen brød ud — og Latinskolen blev Lazareth.

Det er anden Gang, han er de store Begivenheder nær: her oplevede han, at Stænderforsamlingen opløstes, Holsten udskiltes, Novemberforfatningen vedtoges, Frederik VII. døde paa Lyksborg 15. November 1863. Han var med hin mørke Aften, da en tusindtallig Menneskeskare fulgte Kongens Kiste gennem Flensborgs Gader. Han saa de første saarede komme fra Mysunde. Han var Vidne til, at Slesvig-Holstenerne begyndte at stikke de første Faner ud. Fra Bakkerne uden for Byen kunde han den 6. Februar skimte Kampen ved Sankelmark — og senere saa han det lange Tog af vore Folk paa Tilbagetog fra Danevirke.

I Flensborg var der ikke mere for ham at gøre. Han rejste til København, og her oplevede han Dybbøls Fald: „Da jeg læste Telegrammet i Studenterforeningen, blev jeg som bedøvet. Intet før eller senere har gjort et lignende Indtryk paa mig.“

Fra nu af vendtes hans Blik mod Fædrelandets Historie — og Tanken fødtes hos ham om at blive Gransker og Skildrer af vor Fortid. Trearskrigen havde vakt ham til historisk Medleven. Oplevelserne i Flensborg og Krigen 1864 havde gjort ham til Historiker. Han bevæger sig over hele Danmarks Historie, men ogsaa over Sveriges og Norges Historie, og han griber med fast Haand ogsaa om Personernes Historie.

Fra 1865 begynder han et omfattende *Kildestudium* — thi nu gjaldt det „en sanddrø Opfattelse af vor Fortid“. Ulykken i 1864 maatte lære os at „blive haardere“.

Han blev ansat ved det kgl. Arkiv, først som Assistent, senere som Arkivar. Og da Stillingen som Geheime-Arkivar — der senere kaldes Rigs-Arkivar — blev ledig i 1883, var han gennem sit Studium og sine offentliggjorte Arbejder saa langt fremme, at han — ti! Trods for, at han aldrig blev Student ved Universitetet — dog i Folkets Øjne var selvskreven til denne Stilling, og fik den.

Det er sagt om ham, at han med Forkærlighed opsøgte det problematiske, det tvivlsomme. Det hændte, at han „rev Templer ned“ og „rejste Æresminder“, hvor man ikke havde ventet det, og det gik naturligvis ikke af uden Støj. I alt det kan vi ikke fordybe os i Dag. Jeg vil her navnlig fremhæve et Par Enkeltheder af hans Opfattelse m. H. t. Sønderjylland.

Over for *Udfald mod Sønderjyderne*, som man hører i det øvrige Danmark, og som ogsaa dukkede op i hans Tid: at det er nogle sære Folk, stridige og vanskelige at komme til Rette med — der hævdede han, at den slesvigske Særfølelse ikke var et Lune, eller et Slægtleds Paafund, men oprindelig, og at den har holdt sig, medens de øvrige danske Landsdeles Befolkning smeltede sammen og tabte deres særegne Karakter. Hvis vi i Danmark kun har Øje for een Slags Danskhed, saa er det en Armodsfølelse, som vi maa modarbejde. Naturligvis er den slesvigske Særfølelse en Vanskelighed — men samtidig en Rigdom i vor Danskhed.

At Sønderjylland gik tabt i 1864, det følte han — og det følte den vaagne Del af vort Folk, som om selve Folkedøden var over os. Og omvendt blev denne Følelse til Dels ophævet, da Nordslesvig i 1920 vendte tilbage.

Men Spørgsmaalet om Slesvig er ikke saa enkelt. Det hænger sammen med *vort Forhold til Tyskland og til tysk Væsen*.

A. D. Jørgensens personlige Forhold til tysk Væsen var det, at han i sin Ungdom følte sig stærkt draget til tysk Litteratur, men samtidig følte, at han savnede noget hos Tyskerne: et Blik paa Livet, en Maade at udtrykke sig paa, som var ham naturligere.

Noget tilsvarende gjaldt Historien: selv om Verdenshistorien — og Tysklands Historie — havde tiltalt ham, saa fandt han dog i Danmarks og Nordens Fortid et saa umiddelbart Udtryk for, hvad der laa ham nærmest og herligst, at han ikke kunde være i Tvivl om, at det her var Blodets Røst som talte.

Men til dette hans personlige Forhold kom hans Opfattelse af *Slesvigs Stilling til Dansk-Tysk*. Den rummer paa samme Maade et dobbelt Forhold: tiltrækkende — frastødende, fra de ældste Tider indtil vore Dage.

Slesvig er den Del af vort Land, hvor den fremmede Kultur først omsattes i nordisk Form: Kristendommens Indførelse ved den franske Munk Ansgar — over Hedeby og Ribe, Reformationens Frem-march over Haderslev Præstesko-le, Pietismen gennem Brorsons Tale og Sang. Herved blev Slesvig en *Kultur-Bro* ud imod Verden.

Men over for dette staar et andet Forhold: et ældgammelt Fjendskab, en sej Modstand mod de fremmedes Overgreb, en velbegrun-det Modstand mod at blive overvældet af det fremmede. Denne Side af Forholdet har sine Rødder langt tilbage i Tiden; den er knyttet til vort Anlæg og Forsvar af Danevirke. Undertiden døde Kampen hen, men blussede atter op og med oprindelig Kraft, helt op til vore Dage. Og naar det sker, vækker det Tusindaarsminder til Live.

Set fra dette Synspunkt var Slesvig en mægtig *Dæmning* mod det store Folkehav mod Syd. Her brydes de urolige Bølger, her gaar

Brændingen, saa Skum og Sand ryger ind over vort frugtbare, danske Land.

Det er en Modsætning: *Kamp* mod det tyske — Trangen til at *tilegne* sig det, men en Modsætning, som Livet selv knytter sammen. Og det fører for den ægte Slesviger til en stærkere Sans for det eventyrlige, en urolig Trang til at lære andre Forhold at kende — en vis Selvfølelse og Mod til at give sig i Kast med Vanskelighederne.

Denne skarpe Opfattelse af Sagen, som allerede A. D. Jørgensen har erkendt og fremhævet, er desværre i vor Tid ikke tilstrækkelig forstaaet. Der er en Dobbeltthed i dette historiske Forhold af stor og varig Betydning. Det er mærkeligt, at der er Folk her i Danmark, der tror, at de kan viske disse Træk ud — eller lade, som om de ikke eksisterede. De forstaaer ikke, hvor dybt disse Træk er præget i vort Folks Sind, og hvor værdifulde de er — skrevet, som om de var Runer i Granit.

At være *aarvaagen Grænsevagt* — og samtidig optagende Bearbejder, det er Opgaven, nu som før! Men saa gaar det ikke at afsvække denne Grænsevagt ved at lade vor Historie visne — eller ved at henrette vore nationale Sange.

Danmarks Fremtid — det var et Spørgsmaal, der optog A. D. Jørgensen i næsten 50 Aar. I sit sidste Leveaar holdt han et Foredrag herom:

„Det er let at sige „Gamle Danmark“ — siger han — „der ligger Stolthed deri over vort gamle Folk. Men det kræver Ansvarsfølelse: Vi har et gammelt og godt Navn — det skal „gaa frem for alt“! — Hvad betyder den enkeltes Gerning over for Tusind Aars Liv og Historie!

Men der er ogsaa en Fare i det: at være et gammelt Folk. Der er adskillige Tyskere, der har glædet sig selv med at hævde, at vi var et ældet Folk — og dermed et døende Folk. Og de henviser til forskellige Svagheder og Tegn paa national Hensmuldren.

Hvorledes bevarer et Folk sin Ungdom?

Det er jo ikke nok, at vi *har* en Ungdom — det kommer an paa, *hvordan* den Ungdom er. Og der er jo fra mange Sider galdret i Luften over denne Ungdom, at den lever i Radio og Biler og Jazz. Hvis der er noget om det, saa er det ældre Slægtled vist ikke helt uskyldig.

Men der *kan* jo være Skum paa Overfladen — og endda være klart Vand i Dybden. Fordi en Tysker har været i København i en Uges Tid og har set noget af dette Skum, derfor kan han ikke vurdere vort Folk og dets Fremtid. Det er i Sindets Dybder, at det vigtigste gaar for sig — det er *der*, det afgøres for os selv, *hvad* vi er

til — om vort Folk og dets Fremtid har noget at betyde for os, eller om det er en ligegyldig Frase.

Hvorledes bevarer *vort* Folk sin Ungdom?

Derved at vi har en fælles Opgave, som vi løser. Hvis vi hver især løser *sine* Opgaver og iøvrigt kun tænker paa materielle Vanskeligheder og Goder — saa er vi intet Folk, men kun en Flok Mennesker. Vi maa føle, at vi har en fælles Gerning — en fælles Opgave, en fælles Kamp at bestaa.

Hvis man derimod gaar og tror, at nu er det nationale Spørgsmaal jo løst — saa er man slaaet af sit Folks Ælde.

Men *der* hører vi ikke hjemme, hvis vi tror paa vort Folks Fremtid. Saa har vi nemlig to store Opgaver — fælles for hele vort Folk.

Den første Opgave er den, at vi ubetinget fastholder vor *Nationalitets-Kamp i vort Grænseland* — for at hindre Forskydning af Grænsen for Sprog og Sindelag. Baade vor Folkegrænses og vor Statsgrænses Fasthed er afhængig af vor nationale Indsats og af vor Kamp for Sprog og Sindelag.

Den anden Opgave er den at knytte et stærkere og inderligere *Samarbejde med de andre nordiske Lande*. Det behøver ingen nærmere Paavisning, at et saadant forstærket Samarbejde vil virke baade berigende og styrkende for alle nordiske Lande.

I disse Opgaver har vort Folk en rig og skøn Ungdomsgerning. Et Folk ældes ikke, naar det hævder sin Plads baade kulturelt og nationalt. Derimod bestaar et Folk ikke ved sin Kultur alene. Historien viser mange Eksempler paa, at Folk drukner i deres høje Kultur — af Mangel paa national Rejsning.

Det er Tanker, der groede i A. D. Jørgensens Sind og hørte hjemme i hans Have. Og jeg vil gerne til Slut sige, at de trives stadig godt i de Egne mod Syd, hvor han engang færdedes. Naar dansk Tale og dansk Sang lyder i Skole og Kirke fra Flensborg til Slesvig, saa er det i Overensstemmelse med hans Tanke. Og han vilde have glædet sig, om han havde turdet tro, at hele det danske Folk stod bag ved denne nationale Selvhævdelse. Han vilde deri have set et Bevis paa vort Folks Livskraft og Livsvilje.

Og saa — afbryder vi Vandringeren i A. D. Jørgensens Have. Ikke, fordi der ikke er mere at se. Den er rig paa Blomster: Glædens og Sorgens, Kritikens og Ydmyghedens, Lidelsens og Dødens Blomster findes *der* som i alle Livets Haver. Og det er just det, der gør Livet rigt og stort.

Det har været min Opgave at vise en Sti derind — og give et lille Glimt af det, som groede og blomstrede der.

Rektor H. P. Hansens 25 Aars Jubilæum den 1. November 1933.

Ved *Gunner Jensen.*

Den 1. November 1933 — 25-Aarsdagen for Rektor H. P. Hansens Ansættelse som Leder af vor Skole — afholdtes en Skolefest, som baade ved Format og Karakter afgav et stærkt Vidnesbyrd om den Sympati og Taknemmelighed, hvormed Medarbejdere og Elever gennem de mange Aar har følt sig knyttet til vor Rektor.

Det er fra meget gammel Tid Skik ved vor Skole i Skoleprogrammet at bringe et samlet og fyldigt Referat af Fester, hvormed Mærkepæle i Skolens Historie, herunder ogsaa dens Lederes Jubilæer, er blevne fejrede. Det skal ogsaa ske her.

Efter Jubilarens eget Ønske — at holde Festen under intime og beskedne Former — havde Lærerkollegiet planlagt en mindre Festlighed, hvor dog det kommunale Skolevæsens øverste Ledere beredvilligt havde lovet at komme til Stede. Men Tilslutningen ude fra, ikke mindst fra Skolens tidligere Elever, sprængte snart disse Rammer — og gjorde det nødvendigt at henlægge Festen til et større Lokale; man valgte derfor Studenterforeningen som det Sted, hvor vor Skole føler sig bedst hjemme, naar vi ikke kan blive paa vor egen Grund.

Efterslægtsselskabets Direktion traadte nu til og gav Lærerkollegiet sin værdifulde Støtte til, at Dagen kunde forløbe under de festligste Former.

Straks ved sin Ankomst om Morgenen modtog Rektor den første Hyldest, et Leve og et rungende Hurra fra Skolens Lærere og Elever, der stod opstillet paa Legepladsen. Efter øjensynlig bevæget at have takket med et „Skolen, dens Lærere og Elever længe leve“, traadte Rektor derpaa ind i sit Kontor, hvor alt var skjult af Blomster, strømmet ind fra nær og fjern, og hele Formiddagen kom der stadig flere.

Kl. 11 $\frac{1}{2}$ var hele Skolen samlet i Studenterforeningens store Sal med mange af Skolens gamle Elever. Til Stede var af vort Skolevæsens øverste Autoriteter med Borgmester Kaper i Spidsen Skole-

direktør Thorkild Jensen, Undervisningsinspektør Højberg Christensen og Viceskoledirektør Svane. Desuden var mødt Kontorchef Olsen og Rektorerne for de andre kommunale Gymnasier Rektor Fru Bo, Rektor Bøgh og Rektor Braae. Til Stede var ogsaa Efterslægtsselskabets Direktion Generaldirektør Koefoed, Overretssagfører Chr. Hede og Dommer Hilbert, og for de kommunale Gymnasieskolers Lærerforening Lektor Sørensen.

Da Jubilaren traadte ind i Salen fulgt af de indbudte Gæster, som Skolens Lærere førte til deres Pladser, intonerede Skolens Orkester under Ledelse af Hr. Aa. Bang Festmarch af Mendelsohn.

Efter at den første af de omdelte Sange, „I Østen stiger Solen op“, var sunget, bød Inspektør Jensen Velkommen med følgende Ord:

„Idet jeg paa Læreres og Elevers Vegne byder Velkommen til denne Fest, som vi har ønsket at holde for vor Rektor paa hans 25-Aarsdag som et Udtryk for vor dybe Taknemmelighed mod og Hengivenhed for vor Chef, kan jeg ikke undlade med Glæde at konstatere den Tilslutning, som vi straks og overalt har mødt. Jeg ved jo nok, at Rektor har ønsket Festen holdt inden for meget beskedne Rammer. Men jeg føler mig ogsaa overbevist om, at Rektor nu vil glæde sig, idet han forstaar, at naar dette ikke er muligt, er der kun een Forklaring: den, at han har været en alt for god Rektor til, at det lod sig gøre.“

Efter at have takket Autoriteter, gamle Elever m. fl. for deres Nærværelse, fortsatte Indlederen:

„25 Aar er en lang Tid selv i en ærværdig Institution som Efterslægtsselskabets Gymnasium med dets 147-aarige Historie, og det er for vor gamle Skole 25 saare betydningsfulde Aar, — 25 Aar, hvis Mærkepæle er Skolens Flytning fra den gamle Gaard paa Østergade til sin nuværende Bygning, noget vi dybt beklager, og som vi haaber paa Oprensning for under vort nuværende Styre, — og Skolens Overgang fra privat til offentlig Skole, noget, som vi saaledes ikke beklager. Herind imellem kommer saa det daglige Skolelivs mange Omskiftelser og dertil et stadigt Skifte af Medarbejdere og Afviklingen af vor Forskole.“

I 25 Aar har vi set Rektors paa en Gang myndige og forstaaende Færden iblandt os, en Skoleleder og Skolemand, hvis Lyst det aldrig var at kvæle og kue, men at vække og styrke alle gode Evners og Kræfters Mangfoldighed.

Derfor staar vi alle, tidligere Lærere og nuværende Lærere, tidligere Elever og nuværende Elever, i Dag samlede med vor Tak.

Og dermed giver jeg saa Ordet til Hr. Borgmester Kaper, som har villet glæde os med at holde Hovedtalen her i Dag.“

Borgmester Kaper besteg derefter Talerstolen og holdt nedenstaaende Tale :

„Det vil ikke blot glæde Rektor Hansen, at Festen er blevet henlagt her til Studenterforeningen, — der jo desuden er Skolens Festsal, hvor den holder sin aarlige Stiftelsesfest, — det har ogsaa glædet mig paa Grund af den stærke Tilknnytning, han har haft til denne Forening. H. P. Hansen var stærkt medvirkende ved Opførelsen af denne Bygning og ved Betyggelsen af Studenterforeningens Økonomi. At Udviklingen siden er gaaet i en helt anden Retning, er han uskyldig i; det skyldes denne mærkelige akademiske Stand, der, mens alle andre søger at hævde og højne deres Stilling, ene har søgt at bringe sig selv i Miskredit.

Hvis jeg var blevet ved min Læst, vilde jeg selv have haft 25 Aars Jubilæum i Aar, — endda lidt før H. P. Hansen; derved fik jeg et Medansvar for hans Udnævnelse.

Nu sidder jeg selv, Rektor Hansen, i Deres Faders Stol paa Raadhuset. Her er ikke Stedet til en Skildring af denne myndige Mand paa Raadhus og Rigsdag; men jeg kan ikke lade være at fortælle, hvordan jeg som ung Student kom til at ærgre ham. Jeg syntes, det var Synd, at det gamle Efterslægtsselskab var sygnet hen; jeg vilde puste nyt Liv i det og begyndte derfor en Agitation for Tilgang af nye Medlemmer. Omtrent daglig laa der paa Konferensraad Hansens Bord Breve fra Folk, der meldte sig ind. Til sidst lykkedes det ham at opspore mig som Ophavsmanden til disse Indmeldelser, og en skønne Dag fik jeg en Skrivelse ved Borgmesterens egen Haand om, at mine Bestræbelser var uden Mulighed. Selskabet optog overhovedet ikke Medlemmer.

Siden, da jeg selv er rykket ind paa hans Plads paa Raadhuset, har jeg faaet et stærkt Indtryk af hans store Betydning for denne Bys Styrelse; Gang paa Gang har jeg staaet overfor hans personligt prægede og myndige Afgørelser.

En af H. P. Hansens allerskønneste Egenskaber er en usvigelig Loyalitet. Vi har været sammen paa Borgerdydskolen paa Christianshavn, som den stadig hed, skønt den nu laa i Helgolandsgade.

Rektor Hansens Loyalitet bunder utvivlsomt dybt i hans Karakter; men alligevel tror jeg, at han vil give mig Ret i, at han i alt Fald ingen Skade har haft af den Tid, da han var Inspektør under Professor Leuning. Jeg er sikker paa Deres Tilslutning, Rektor Hansen, naar jeg fremhæver denne Mands absolute Loyalitet. Jeg ønsker at sige dette i Anledning af det Angreb, som en gammel Elev har fundet det passende at rette paa Professor Leuning efter hans Død, og som blev optaget i et stort Blads Søndagsnummer. Men en Lærer

maa jo forsone sig med, at han let kommer ud for en saadan — her endda posthum — Bedømmelse.

Jeg husker, at en Fader engang kom op til Leuning med en voldsom og uberettiget Klage over en Lærers Behandling af hans Søn. Leuning gik hen, tog Protokollen og slog en stor Streg i den. Paa Faderens Spørgsmaal om, hvad han gjorde, svarede han: „Jeg slettede ham.“

Saa forstod Faderen Forholdet. Dette havde ikke været Meningen.

Jeg kommer nu til vore fælles Oplevelser under de forenede Skoler. Efterslægtsselskabets Skole blev overtaget af disse i 1909; det var for Skolen en Nødvendighed. Noget andet er, at de forenede Skoler maatte gøre mangt og meget, som var uønskeligt; paa os passede Richardt Wagners Definition à la Schopenhauer paa et Folk: „Mennesker forenede under Trykket af en fælles Nød.“

Jeg giver min Forgænger her paa Talerstolen Ret; det var sørgeligt, at Skolen maatte forlade sin gamle Gaard paa Østergade og vige for Illums store moderne Varehus. Men ogsaa det var en Nødvendighed og i Overensstemmelse med Tidens Krav.

Det var særlig trist, fordi den maatte flytte til en Bygning, som man med et efterhaanden meget brugt Ord kan kalde *spartansk*, — jeg tror iøvrigt ikke, at Folk i Almindelighed forbinder dette Ord med Sparta; jeg har en stærk Mistanke om, at de tror, det kommer af at spare.

Der var imidlertid dengang ingen anden Mulighed. Vi maatte som sagt gøre meget, vi ikke ønskede: Flytning af Skoler, Nedlæggelse og Sammenslagning af Skoler, Køb af Børn. Ogsaa for de forenede Skoler var denne Skoles Overtagelse en Nødvendighed; den tog jo en hel Del Børn fra os.

Skolens Flytning var bitter for Rektor Hansen; men ogsaa der viste han sig loyal.

Da i 1918 Stat og Kommuner overtog hele det højere Skolevæsen, tog Københavns Kommune „Efterslægten“ som den ældste af Skolerne paa Grund af dens Historie og den Betydning, den havde haft for Byen. Metropolitanskolen med dens 700-aarige Historie var jo Statsskole.

Jeg vil gerne her indskyde til dem, som maatte mene, at Kommunens Gymnasier ikke skulde være paa Højde med Statens, at det Arbejde, der ydes paa de første, fuldt ud staar Maal med de sidste, og at de kommunale Gymnasier faar et udmærket Elevmateriale fra de øvrige kommunale Skoler.

Der kom engang en Fader op til mig for at faa sin Pige, der var tildelt et kommunalt Gymnasium, flyttet over til et af Statens. Jeg

svarede ham, at hvis han tænkte paa Arbejdet og Aanden i disse Skoler, behøvede han ikke at nære nogen Betænkelighed. „Men,“ tilføjede jeg, „hvis De mener, at den Skole ikke er *fin* nok for Deres Datter, maa De hellere tage hende med det samme; saa ønsker vi hende slet ikke, da vi frygter for, at Deres formentlig forvante Barn skal skade den udmærkede Aand og Tone, der er imellem disse Skolers Elever.“ Rektor Hansen har fuldt ud forstaaet at arbejde i denne Aand.

Og saa vil jeg i Dag meddele, at jeg nylig har haft den Glæde for første Gang paa Skoledirektørens Budget at se afsat et Beløb til Forberedelse af Flytningen af Efterslægtsselskabets Gymnasium.

Men Rektor Hansen og jeg har et Samarbejde paa endnu et Omraade, nemlig Sønderjylland. De har der altid næret et Haab, som jeg en Overgang ikke turde dele og ikke troede paa Opfyldelsen af. Jeg tilstaar aabent, Rektor Hansen, at der har været en Tid, da jeg ikke troede paa Muligheden af det, der nu er sket, — at jeg i denne Sag engang har anset Dem for en *naiv* Mand.

Naar jeg bruger dette Ord, vil jeg gerne til nærmere Forklaring oplyse, at jeg har gjort det, som nu anses for den allerfineste Pædagogik, — i min Tid var saadan noget forbudt, det var det værste, man kunde gøre, — jeg har slaaet op i Leksikonet, i Meyers Fremmedordbog, paa Ordet *naiv* og fundet, at det kommer af *nativus* og betyder: medfødt, naturlig, ligefrem, aaben. I disse Betydninger tør jeg fastholde det om Dem *endnu*.

Et andet Samarbejde med Rektor Hansen, som jeg ogsaa gerne vil omtale i Dag, gjaldt det store Besøg i København af Sønderjyder fra den genvundne Del af Landet i Ti-Aaret for Genforeningen, Sommeren 1930, og det Besøg af Sydslesvigere, som Aaret efter føjedes hertil. Jeg ved, at det glædede Rektor Hansen, som det glædede mig, at vi ved Tilrettelæggelsen af disse store Besøg kunde mødes i Endrægtighed fra alle Sider og alle Retninger herhjemme.

De, der tror, at det, der nu foregaar i Tyskland, ikke rummer en stor Fare for os, tager i en betænkelig Grad fejl. Hitlers Bevægelse er Udtryk for et Folks Vilje til Livet. Det, som nu sker i Tyskland, har sin Parallel i 1813. Det er rent ud forbløffende, i hvilken Grad Tiden nu Træk for Træk minder om det, der skete i 1813. Og nu vil vi i Gymnasiet begynde Historieundervisningen med 1864 — men det er for lidt *i* og for Sønderjylland.

Tyskerne har et nationalt Begreb, der hedder: „Alle Kräfte sammenraffen!“

Kunde det lykkes os, idet vi bevarer vore Forskelle, at sætte en national fælles Front op herimod af alle politiske Afskygninger i vort Folk, — handle efter Generalfeltmarskal Moltkes Ord: marchere

spredt, men kæmpe samlet! — Kunde de, der nærer internationale Forhaabninger, gennemføre det: at bevare disse, men samtidig være med til at afværge Øjeblikkets nationale Fare! En Internationalisme, i hvilken vor Nations Stemme savnedes, vil næppe nogen dansk Mand tilstræbe.

Jeg takker for godt Samarbejde paa alle disse Omraader, og jeg bringer Rektor Hansen Skoledirektionens og Byens Tak for de 25 Aar.“

Derpaa fulgte den næste af de Sange, Rektor selv havde valgt, „Jeg gik mig ud en Sommerdag“, hvorefter Læge Lindahl talte som gammel Elev af Skolen og paa Forældres Vegne, da han nu selv har en Søn i Skolen.

Dr. Lindahl udtalte:

„Det er netop i disse Dage og i dette Efteraar en Menneskealder siden, jeg første Gang satte mine Ben i Efterslægtsselskabets Skole som Skoledreng, og naar jeg tænker tilbage paa alt, hvad jeg har oplevet siden, og det er dog et og andet i Aarenes Løb, saa staar den første Skoledag paa Efterslægtens Skole paa Østergade i en ufor-glemmelig Glans for mig.

Og det blev ikke alene den første Dag, men hele min Skoletid i 5 Aar inde i de gamle Bygninger paa Østergade, der kom til at staa i det samme betagende Lys, og som fylder mig med Glæde og Tak-nemmelighed, naar jeg i Mindet vender tilbage til min gamle Skole.

Nu maa De ikke tro, at det er en ældre, bedaget Herre, der er nødt til at sige noget pænt om den gamle Skole i Anledning af Jubi-læet, jeg kunde jo bare have sagt Nej-Tak til det saa ærefulde Hverv at tale her i Dag, men jeg har netop selv ønsket at faa Lov til at sige vor gamle Skole en inderlig og varm Tak for alt, hvad den var for os, som gik derinde paa Østergade i de gamle Dage, og det er ikke saadan, at jeg selv og mine samtidige Kammerater først nu mange Aar efter, at vi er gaaet ud af Skolen, forherliger vor Skoletid. Tværtimod.

Tiderne dengang og nu var vidt forskellige, og de, der nu gaar i Efterslægten, forstaar næppe Forskellen.

Dengang var der et Svælg mellem de offentlige kommunale Skoler, som var Underskoler, og Privatskolerne. Fraset enkelte Statsskoler som Metropolitanskolen og Katedralskolerne ude i Provinserne, som førte sine Elever op til Studentereksamen, maatte man igennem de private Skoler for at blive Student, og det var meget vanskeligt rent lærdoms-mæssigt set at komme fra Kommuneskolerne ind i de pri-vate Latinskoler, som Gymnasierne dengang kaldtes, og det var navnligt meget dyrt.

Alle Forhold var nøjsomme dengang, og den smaatstillede Mand kunde i Almindelighed ikke bekoste sine Børns Uddannelse til Studentereksamen og dermed give dem Adgang til Universitetet. Der var heller ikke mange, der gjorde Springet fra de kommunale Under-skoler over i Latinskolen dengang. — Det forstaar Eleverne i Efterslægten maaske ikke rigtigt nu om Stunder, hvor hele Skolegangen op til Universitetet er en jævn Overgang, og hvor Skolepengene ikke hindrer nogen fra at gøre hele Rejsen, men dengang var det som sagt en Sjældenhed. — Jeg var en af de heldige og lykkelige, som gjorde Springet.

Da jeg kom ud af Kommuneskolen, saa det i lang Tid ikke ud til, at jeg skulde naa mine Ønskers højeste Maal: at blive Student; men ved gode og formaaende Velynderes Hjælp blev jeg indmeldt paa en Friplads i Efterslægten. Og den første Dag, jeg kom ind i Skolen paa Østergade, forstod jeg, at nu førte Vejen til Universitetet, blot jeg gjorde mig Flid og Umage. — Derfor staar denne Dag i en saa uforglemmelig Glans og Skønhed for mig. — Og jeg kan betro Dem en Ting nu bagefter. Jeg fortalte Rektor Historien forleden Dag, men kan godt gentage den her. Hele min Klasse, med en enkelt Undtagelse — havde Friplads. Og vi fik det at vide paa følgende Maade.

En Dag havde min Klasse gjort nogle Drengestreger — Fest i Gaden —, som blev indmeldt til Rektor, og vi skulde have en Irette-sættelse.

Skolens daværende Rektor, Professor Bokkenheuser, indfandt sig derfor i en følgende Time og begyndte sin Straffetale saaledes: „Hvad er det nu med jer? I er jo ellers saadan nogle flinke Dreng alle sammen, og nu maa jeg høre om jer, at I har lavet al den Bal-lade.“

Han talte med Pathos og syntes bevæget.

Nu senere, saa mange Aar bagefter, kan jeg endnu se hans lune Blink i Øjet, men det var der ingen af os, der forstod dengang.

Vi var skyldbevidste og inderligt kede af at have gjort vor elskede Rektor imod.

Han forstod straks, at det var af Hengivenhed for ham personligt, at vi var kede af hele Historien, fordi vi troede, at han var blevet vred eller bedrøvet, og jeg kan nu bagefter se, at han var ligesaa ked af, at han havde taget hele Historien saa alvorligt, og for at redde Situationen sagde Rektor derfor de mindeværdige Ord: „Jeg ved for Resten meget godt, at I andre ikke vilde gøre noget galt, hvis ikke du, Sven, var i Klassen; det er dig, der fører an i Optøjerne, og dig kan jeg jo ikke smide ud, for du er den eneste i Klassen, der betaler Skolepenge.“

Og saa gik han i olympisk Ro.

Virkningen af hans Ord var ubeskrivelig.

Sven, som tog alle Livets Tilskikkelser med ophøjet Overlegenhed, var straks ligeglad med at blive fremstillet som en Undtagelse, men paa alle os andre virkede hans Ord som en stor Lettelse; nu vidste vi altsaa, at den enkelte ikke var den eneste, som nød alle de Goder, Skolen gav os, uden at kunne give noget Vederlag, hvad der havde trykket os meget; men nu var vi — Gratisterne — et mægtigt Flertal; det gav Rygstød og Følelse af at tilhøre et Aristokrati. Det lettede, og vi var ikke fri for at lade Sven, ham, der betalte Skolepenge, føle, at han stod udenfor. Han følte det selv, og med den store Humor, der var ham egen, søgte han Tilnærmelse til os andre med de Ord: „Jamen, jeg har da halv Friplads“. Saadan laa Forholdene dengang.

Hvordan Skolens Økonomi kunde klares, er mig stadigt ufatteligt, men klart er det, at vi alle — ogsaa Sven med sin halve Friplads — nærer den dybeste Taknemmelighed for vor gamle Skole, for alt det gode og skønne, den ydede os i vor Barndom og Ungdom.

Det er med Ærefrygt, at vi tænker paa, at vor gamle Skole vederlagsfrit ydede os Frugterne af Kundskabens og Dannelsens gamle Tæ; vi havde kun den Adkomst, at vi saa inderligt gjerne vilde til egne os dem; vi var gammeldags og ærbødigt indstillet overfor de svundne Slægters Indsats.

Jeg har ganske vist ikke faaet Mandat til at tale paa andres Vegne, jeg taler kun paa egne, men jeg ved, at vi er en Flok af Mænd her i Landet, som skylder vor gamle Skole, at vi blev Studenter og fik Adgang til vor højeste Lærestanstalt, Universitetet — alma mater. Det kan vi aldrig glemme; uden Efterslægten var ingen af os naaet op til vor Samtids højeste Dannelse.

Og det vidste vi udmærket godt, allerede mens vi gik i Skolen, derfor var allerede Skoledagene uforglemmelige for os.

Og vor Tak samler sig om de Mænd, der først 4. Marts 1786 stiftede Selskabet for Efterslægten (Tode, Taarup, Edv. Storm, Dreier). De følgende Tider fulgte i de samme Spor og skabte den fine, gamle Tradition, som i min Skoletid blev baaret videre af Bestyrelsen for Efterslægtselskabet: Konferentsraad Hansen, General le Mère og Admiral Ravn.

Disse 3 ærværdige Herrer kom altid festklædte i Optog paa Skolens Festdage, og vi følte, at de gik i de gamle Stifteres Fodspor og værnede varsomt om Traditionen. Og det samme gjorde Skolens daværende Rektor, Professor Bokkenheuser, og alle vore Lærere, som vi maa mindes med Taknemmelighed. Det var et uegennyttigt Arbejde, de udførte, i Slid og Nøjsomhed; de fik ikke den Tak af os,

som de alle fortjente, men deres Eftermæle lever smukt og stærkt hos os alle. Naar vi gamle Kammerater kommer sammen, sender vi dem alle ærbødige og taknemmelige Tanker. Dette skal siges her. Senere — i mit første Studenteraar — var jeg Lærer ved Efterslægten og saa paa nært Hold hvor smaat stillede nogle var til Trods for stort Arbejde, hvad der kun forøger Respekten for dem.

I Læ af denne ærværdige Tradition voksede vi op, og jeg tør sige, at den satte sit Præg paa vor Skoletid; godt Kammeratskab, munter og glad Omgangsform indbyrdes, Venlighed og Interesse mødte vi altid. Endvidere var Lærerne alle usædvanligt store, særprægede Personer, der sad inde med usædvanlige Kundskaber, som vi kunde suges paa, og det hele blev grundlæggende for vort Liv senere hen.

Saa fik denne Skole for 25 Aar siden sin nuværende Rektor — H. P. Hansen.

Let maa Opgaven ikke have været: at skulle løfte denne massive Arv fra Forgængerne, men jeg tør sige om Dem, Rektor H. P. Hansen, at De har løst Opgaven paa den smukkeste Maade. Naar De ser tilbage paa de 25 Aar, De har ledet denne gamle Skole i, saa maa De fyldes med Stolthed og Glæde over det Arbejde, der er blevet Dem forundt i denne lange Tid, og ved at se Resultatet af Deres Indsats. De har formaaet at hævde de gode, gamle Traditioner, samtidigt med, at Skolen er blevet omformet efter den nye Tids Krav, i Sandhed en vanskelig og brydsom Opgave. Men det er lykkedes for Dem.

Da jeg nu selv naaede saa vidt, at jeg skulde sætte min Søn i Skole, var det et naturligt Ønske, at han kom ind i den Skole, jeg selv havde gaaet i og været saa glad for at gaa i. Og jeg er ikke blevet skuffet; jeg ser hos Drengene, jeg nu kender i Skolen, at Skolens gamle Aand lever videre under de nye Forhold, og det er jeg som Fader og gammel Elev glad ved at kunne sige.

Jeg vil derfor baade som gammel Elev og Fader til en nuværende Elev have Lov til at takke Rektor for Deres Indsats, fordi De har kunnet bevare Efterslægtsselskabets Idé og Aand. De har været denne Skoles Rektor vistnok længere end nogen anden Rektor, idet De har ledet den i 25 af snart 150 Aar, og De har faaet Lejlighed til at præge den paa den allerbedste Maade, og Deres Navn vil leve saalænge Efterslægtsselskabets Skole bestaar. Det takker baade gamle Elever og Forældre Dem hjerteligt for.

Og naar nu den ubarmhertige Aldersgrænse engang rammer Rektor, saa vil De faa Brug for Deres store Evner og Arbejdskraft i en anden stor national Sag, Kampen for vor Grænse mod Syd.

Ved Siden af Deres store Arbejde som Leder af en af Landets ærværdigste Skoler, har De haft Tid og Raad til at ofre Dem for det danske Folks store Hjertesag: Saaret fra 1864. For Frankrig var

Tabet af Elsass-Lotrigen i 1870 en Æressag, men for Danmark var Tabet af Sønderjylland en Hjertesag. Og De bevarede Troen og Haabet i den strængeste Modgang og støttede ved Deres Tro dem, der tvivlede. Mange ansaa Dem for naiv, men De arbejdede fortrøstningsfuldt. De oplevede den Lykke at se Frugten af et Livs Arbejde kronet med Held, det er der maaske ikke saa mange, der gør; men De fortjente det ærligt og redeligt. Som en god dansk Mand med alle Folkets gode Egenskaber er De en Type paa dansk Sindelag, og hele Landet skal takke Dem — baade nu og i Fremtiden.

Men her i Dag skal først og fremmest alle de, der skylder Efterslægten deres Barndoms og Ungdoms Udvikling, alle de Forældre, hvis Børn nu gaar i Efterslægten og værnes af den gode gamle Aand og Tradition, sige Dem en oprigtig Tak, fordi De som ung Rektor forstod at løfte den tunge Arv fra Fortiden, og fordi De holdt Dem ung nok til at bevare det samme Sindelag igennem saa mange Aar, saa at Skolen under de ændrede ydre Forhold stadig har den samme høje ideelle Standard.

Jeg foreslaar, at de nuværende og de gamle Elever paa Efterslægten bringer Rektor et Efterslægts-Hurra!“

Efter Afsyngelsen af „Jeg elsker de grønne Lunde“ tog Elev i III. G. s. Jørgen Røjel Ordet for paa tidligere og nuværende Elevers Vegne at overdrage Rektor den af dem tilvejebragte store Jubilæums-gave, et Portræt af Rektor, der stod tilhyllet paa et Staffeli ved Siden af Talerstolen. Det store og overordentlig smukke og veltrufne Maleri var udført af Hr. Kunstmaler Heinrich Dohm. Jørgen Røjel overgav det til Rektor med følgende Ord:

„Rektor H. P. Hansen! Denne Dag, som det er forundt Dem at opleve, har givet Anledning til, at en Kreds af Skolens tidligere og nuværende Elever har forenet sig i en fælles Tak for at give Udtryk for den Følelse af Taknemmelighed, vi nærer for Dem og vor Skole.

De har gennem alle de mange Aar, De har været Rektor her ved Skolen, kunnet glæde Dem ved en Popularitet, der er enestaaende. Det skyldes, at De har forstaaet at vise os Elever Imødekommenhed og Velvillie, uden at det er gaet ud over Disciplinen.

Da vi satte Indsamlingen i Gang til det Maleri, jeg om lidt vil afsløre, lagde Inspektør Jensen den Klausul paa Subskriptionen, at den for Skolens Elevers Vedkommende kun maatte dreje sig om et ringe Beløb; det vilde være at handle i Rektors Aand

Det synes, som om Rektors Aand ogsaa har svævet over de forhenværende Elever, for de har næsten alle givet mindre Beløb; men det betyder, at saa mange flere har villet være med til at hylde Rektor paa denne Dag. Jeg beder derfor de gamle Elever, som er

til Stede her, at modtage Komitéens Tak, fordi de har gjort Indsamlingen saa let for os.

Samtidig vil jeg gerne have Lov at takke Hr. Maler Dohm, der har udført Billedet, for den Venlighed, hvormed han kom os i Møde, da vi henvendte os til ham, og uden hvilken vi ikke havde været i Stand til at gennemføre vort Forehavende under de Former, vi kunde ønske.

Idet jeg her, Rektor H. P. Hansen, gør mig til Talsmand for forhenværende og nuværende Elever, beder jeg Dem modtage dette Billede som en Tak for det, De har betydet for os, vor Skole og vort Land.“

Dermed faldt Dækket, og efter at Jubilaren et Øjeblik havde stillet sig ved Billedet, for at alle kunde se Portrætligheden, gik han op paa Talerstolen og takkede alle med Ord, der, som naturligt var, tillige formede sig som et Tilbageblik. Rektor udtalte :

„For al den store Venlighed, som fra Morgenstunden af er vist mig paa denne Dag og, forud for denne, gennem 25 Aar, bringer jeg min Tak af ganske Hjerte.

Jeg takker de fire Mænd, som har talt, og dem, paa hvis Vegne, de talte : Inspektør Gunner Jensen, som sammen med Lærernes Festkomité har lagt denne Dag saa smukt tilrette, og alle Kollegerne, som har staaet ved deres Side ; Borgmesteren og mine øvrige foresatte ; maa jeg have Lov til at sige, at Borgmesteren neppe kunde have glædet mig mere end just ved den Maade, hvorpaa hans Ord var føjede ; Doktor Lindahl, der talte baade som „Forælder“ og som gammel Elev af Skolen ; Jørgen Røjel og alle hans Kammerater. Jeg takker for den smukke og hædrende Gave ; jeg takker Kunstneren, der har malet Billedet, og som det har været mig en Glæde at lære at kende gennem de Timer, hvori Billedet blev til. Jeg takker Rektorerne for de andre kommunale københavnske Gymnasieskoler for godt Samarbejde og for venligt Møde her i Dag. Jeg takker Dem alle !

Men da denne Dag jo for mig rummer 25 Aar, maa jeg have Lov til at lægge noget længere Beslag paa Deres Opmærksomhed.

Jeg nægter ikke, at jeg blev noget betænkelig, da Inspektør Jensen for nogle Uger siden meddelte mig, at jeg den 1. November vilde blive slet og ret afsat fra Bestillingen ; han og hans Stalbrødre — om jeg saa maa sige — vilde, rent ud sagt, selv overtage Ledelsen. Men endnu værre blev det, da han senere meddelte mig, at vi skulde flyttes fra Skolens Enemærker og op i denne festlige Sal. At et Officerskorps afsætter en Monark har Historien jo mange Eksempler paa. Men at man flytter en Hersker og hele hans Folk til helt andre

Egne, det maa man vist helt tilbage til Kong Nebukadnesar for at finde Sidestykke til.

Men, for at føre alvorligere Tale : jeg nægter ikke, at Tanken paa denne Dag og paa den Venlighed, som jo — i Kraft af den for slige Dage gældende Naturlov — nødvendigvis vilde blive vist mig ved dens Festligholdelse, til at begynde med mest voldte mig Ængstelse. Det kan jo ikke let blive anderledes, end at der i ens eget Sind vil lyde Røster, som fører modsat Tale. Men da det siden klarede sig for mig, at det altid er bedst hverken paa den ene eller paa den anden Maade at tænke for meget paa sig selv, saa begyndte jeg for Alvor at glæde mig til Dagen. Jeg har saa meget at være taknemlig for i disse 25 Aar, at jeg kun kan være glad for at faa endnu mere at sige Tak for !

I sin berømte Forklaring til den fjerde Bøn i Fadervor — som sikkert ogsaa er optaget i Dr. Kapers Katekismus — nævner Dr. Morten Luther som hørende med til „dagligt Brød“ : „Alt, hvad der hører til Legems Næring og Nødtørft, saasom gode og trofaste Foresatte, gode Medarbejdere, trofaste Venner, fromme Børn og deslige.“ Saa-dan omtrent er det i hvert Fald. Jeg har i disse 25 Aar i rundeligt Maal faaet „dagligt Brød“ !

„Gode og trofaste Foresatte.“ Jeg udvider det til „Forgængere og Foresatte“. Det syntes mig at lette Gerningen, at gaa ind til en Skole med en gammel og hæderfuld Fortid. Jeg nævner med Tak mine Forgængeres Navne. *Edvard Storm*. Oehlenschlägers elskede Storm! Kun fire Aar, 1890—94, ledede han Skolen ; forud for ham havde den ingen fast Leder. Men trods det korte Spand af Aar kom han til at betyde saa meget, at ingen af hans Efterfølgere lever som han i Skolens Sagn og Sange. Nordisk Sind, Modersmaal, kom i Højsædet, hvilket da, som bekendt, var ret nyt i en „højere“ Skole. Fag som Gymnastik og Sang kom i Anseelse og har siden altid været det ved vor Skole. Friskhed og Naturlighed skulde præge Forholdet mellem Lærere og Elever. Storm selv har utvivlsomt magtet dette som faa.

Efter Storm fulgte fra 1794 til 1829, altsaa i ret hurtig Rækkefølge, *Bull*, *Mønster*, *Fabricius* og *Bentzien*, der alle synes at have været brave og pligtfølede Mænd. Fabricius døde i Embedet ; de tre andre, der virkede ved Skolen i ret ung Alder, gik over i Præstegering.

Betydeligere end disse var dog de tre, der nu fulgte, *Friedenreich*, *Brix* og *Bokkenheuser*. De fik ogsaa en adskilligt længere Virketid. Medens Skolen i sine første ca. 40 Aar havde haft 5 forskellige Ledere, har den siden 1829, altsaa i over 100 Aar, kun haft 4. Dog har kun een af mine Forgængere, Professor Brix, før mig, naaet de

25 Aar; ja han overskred dem langt — helt op til 41. Ogsaa heri vil jeg være langt fra at række ham.

Jeg føler mig i Dag alle disse Mænd Tak skyldig og har derfor gerne villet nævne deres Navne. Det ligger mig i denne Forbindelse blot endnu paa Sinde med Tak at nævne den venlige Bistand, jeg i mit første Aar paa mange Maader mødte hos Professor Bokkenheuser.

Jeg gaar over til de Foresatte. Gennem henvend 5 Kvartsekler havde Skolen ført en m. H. t. ydre Forhold ret rolig Tilværelse, ledet af Efterslægtsselskabets Direktion og siden 1790 til Huse i den minderige Gaard, der „strunkede stolt udi Østre Stræde“. Nu fulgte de store ydre Omskiftelser Slag i Slag. 1909 gik Skolen over til „De forenede Skoler“. Samtidig overtoges en stor Del Lærere og Elever fra den nedlagte „Gammelholms Latin- og Realskole“. 1913 flyttede vi fra Østergade til vor nuværende Bygning, og stadig har vi, siden da, spejdet efter at komme til noget bedre. 1919 overtoges vi af Københavns Kommune. I de første Aar foregik samtidig med de nævnte Omskiftelser Undervisningens Omlægning efter den nye Skoleordning; Studentereksamen efter denne holdtes første Gang 1910. Og under alt dette, der lagde stærkt Beslag paa Tid og Tanker, skulde den daglige Undervisning gaa sin rolige, uforstyrrede Gang. Vi har da ganske særlig Grund til at prise os lykkelige, fordi vi under disse alvorlige og vanskelige Forhold stedse havde „gode og trofaste Foresatte“ i vor Ledelse.

Først *Efterslægtsselskabets Direktion*. Det tør sikkert siges, at kun ved de dybt indgribende Beslutninger, som denne Direktion tog, kun ved de smertelige Ofre, der bragtes, blev det overhovedet gjort muligt at bevare Skolens fortsatte Tilværelse under de uhyre Vanskeligheder, der da taarnede sig op. Af hine Aars Direktion sidder endnu to Mænd tilbage, *Generaldirektør Koejoed*, Selskabets nuværende Formand, og *Overretssagfører Hede*. Det kan jo ikke skjules, at disse to har et Medansvar for, at jeg staar her i Dag, og det vil forstaas, at jeg ogsaa rent personligt maa nævne dem med Tak.

Vi kom under „*De forenede Skoler*“, under *Niels Hjorts* modige og maalsikre Styre, og derefter, da hans Værk væsentlig ved *Borgmester Kapers* Initiativ førtes til lykkelig Afslutning, under Københavns Kommune.

Har vi stadig her Lejlighed til at mærke Borgmesterens Interesse og Forstaaelse, bliver det dog Skoledirektøren, i hvem det nye offentlige Styre, vi var gaaet ind under, nærmest personliggøres. Med Tak mindes jeg den venlige og udmærkede vejledende Modtagelse, vi mødte hos den da konstituerede Direktør, *Viceskoleledet Svane*.

Men snart bliver det jo *Skoledirektør Fossing*, under hvis Ledelse, vi kommer til at staa. Vi københavnske kommunale Rektorer — mine tre Kolleger, der gør mig den Glæde at være til Stede, vil give mig Ret heri — vil altid med den største Taknemmelighed mindes Skoledirektør Fossings paa een Gang myndige og forstaaende Ledelse. De faa Maaneder, hvori vi nu har staaet under *Skoledirektør Thorkild Jensen*, har allerede forvissat os om, at vi snart vil komme til at vide ogsaa ham Tak.

Med Tak skylder jeg ogsaa at nævne de to myndige og kloge *Undervisningsinspektører, Professor Tuxen* og *Dr. Bertelsen*. Men jeg maa have Lov til at sige, at det forekommer mig, at der med vor nuværende Undervisningsinspektør, *Dr. Højberg Christensen*, er ligesom kommet et nærmere personligt Forhold mellem Undervisningsinspektøren og Skolen, end vi før syntes at mærke. Naar Undervisningsinspektøren gæster os, fører det altid ligesom en festlig Fornemmelse med sig. Det gælder ogsaa for Elevernes Vedkommende!

„Medarbejdere og Venner.“ Skolen har i min Tid haft tre Inspektører. I ganske kort Tid den faste og myndige *Albert Svendsen*; hans tidlige Død var os et stort Tab. Saa gennem mange lykkelige Aar den ikke mindre myndige *P. Jacobsen*, hvis Skikkelse endnu staaar saa levende for os, og som satte sit særegne Præg paa mangt og meget hos os. Han var en Mand, hvis hele Tilværelse i enestaaende Grad var knyttet til den Skole, han tjente. — — Hans Efterfølger, *Inspektør Gunner Jensen*, har jo i Dag taget Magten og Ledelsen i sin Haand. Om jeg vilde udtale mine Følelser overfor ham, vilde det let komme til at tage sig ud som utiltalende Snobberi. *Alene af den Grund afstaaer jeg denfra.*

Maa jeg saa blot lige nævne Navnene paa en Række Medarbejdere, der foruden de to nævnte Inspektører, er kaldt bort i Løbet af disse 25 Aar. Hos mange af dem, der sidder her, vil disse Navne kalde taknemmelige Minder frem. Jeg nævner *Torup, Haunstrup, Dr. I. P. Jacobsen* og gamle *Krigsassessor Jørgensen*, alle fra Østergade-Tiden; jeg nævner *Fjelstrup, Wiehe, Fru Haunstrup, Kaptajn Schiøler*, gamle *C. Berg, Iversen, Bønsøe* og *Søren J. Andreasen*, baade fra Østergade og fra vor nuværende Bygning, jeg nævner *H. C. Hansen* og *L. P. Madsen* fra vor nuværende Bygning. Alle er de i Dag i mine Tanker. Og endnu eet Navn maa jeg føje til, Skolebetjent *Hans Larsen*, pligtfølende og nidkær i sin Skoles Tjeneste.

Jeg nævner kun bortkaldte, men jeg tænker ogsaa paa dem, der lever. — For 25 Aar siden stod jeg som en ung Mand i en Kreds af væsentlig gamle Lærere. Nu er det ganske omvendt. Og ikke blot Lærerkredsens Personer, men hele dens Præg har skiftet stærkt. Med stor Respekt tænker jeg paa hine gamle, og til vor nuværende

Lærerkreds vil jeg blot sige dette, at er der et Omraade indenfor min Rektorgerning, hvor jeg undtagelsesvis har en Følelse af altid at have grebet rigtigt, saa er det i mine Indstillinger ved Lærernævnelse.

Og saa de „fromme Børn!“ — Kan man virkelig kalde dem det? — Ja, hvem tør nægte, at det kan hændes, at man allerede ude paa Gangen kan høre, at i den Klasse prøver en ung Vikar sine Kræfter? Hvem tør nægte, at et medbragt Leksikon kan findes i en Time, hvor det ikke burde kunne findes? Hvem tør nægte, at en Bog kan ses aaben, hvor den burde være lukket, mens den til Gengæld aabenbart har været lukket, da den burde have været aaben? Hvem tør nægte, at alt sligt, og maaske det, som endnu værre er, kan hændes? Jeg ikke! Og alligevel! Naar en gammel Rektor ser tilbage over 25 Aar, hvad er saa det, der først og fremmest myldrer frem og gør alle Minderne glade og levende? Mon det ikke netop er Skolens „Drenge“? Det maa vel have sin Grund! Det er ikke de gode Karakterer, det kommer an paa. Dem ser en Rektor nok gerne. Men til syvende og sidst skal Dukse og Fukse staa hans Hjerte lige nær. Det gør de ogsaa, naar blot Hjertet hos dem sidder paa det rette Sted. Jo vist har „Efterslægten“ fromme Børn! — Min Tak til Jer alle, forhenværende som nuværende!

Ganske kort maa jeg have Lov til paa denne min Mindedag at nævne endnu to Mænd, min Fader og mine egne Drengears Rektor, Borgmester *H. N. Hansen* og *Johannes Helms*. Skal jeg helt kort sige noget, som jeg synes var fælles for disse to i saa meget vidt forskellige Mænd, saa er det det, at de begge i udpræget Grad var det, man kalder „Mænd af Ja og Nej“. „Ja“ kommer først; de sagde helst Ja; de var „gladest ved det milde“. Men de kunde ogsaa sige Nej; og havde de sagt Nej, saa stod det fast. Og man havde egentlig altid en Fornemmelse af, at det var rigtigt saadan, om man end ikke var helt fornøjet dermed. Paa dem begge har jeg tit tænkt i disse 25 Aar.

Og tilsidst: Inspektør Gunner Jensen, som tog Magten i Dag, og som bestemmer alt andet, gav mig Lov til selv at vælge tre Sange, som jeg kunde ønske sunget — som man giver den dødsdømte tre Ønsker at faa opfyldt. Jeg valgte „I Østen stiger Solen op“. Jeg synes, den passer saa godt i en Skole, denne Sang om Solen, der „bringer Lys og Liv og Lyst til store og til smaa“. Jeg vilde gerne have, at der over Skolens Arbejde skulde hvile et Skær af Lyset fra det høje, og jeg ved intet bedre Lys til at lyse for os end det, der randt op „med Stjernen over Betlehem, som Østens vise fandt“. — Saa valgte jeg Grundtvigs Sang om Modersmaalet: „Jeg gik mig ud en Sommerdag at høre“. Jeg tænkte paa, at vort Modersmaal

sattes i Højsædet, da vor Skole blev grundlagt. Jeg tænkte særligt paa de Linier: „o flyv fra Øresund til Danevirke, syng til Dans til Skole og til Kirke paa Folkets Modersmaal med Danmarks Tunge, syng, som ingen andre Fugle sjunge“. Maa jeg nævne, at disse Linier kom til at staa paa det Dokument, der blev nedlagt i Grundstenen, da der for faa Aar siden rejstes en dansk Skole i Slesvig By. — Jeg valgte den tredje, „Jeg elsker de grønne Lunde“, ihukommende min gamle Rektor, som har digtet den, og saa fordi jeg gerne tilsidst vilde understrege, at vi ønsker, at vort Arbejde maa være et Arbejde i vort Fædrelands Tjeneste og til dets Ære.

Jeg beder Dem alle modtage mit Hjertes Tak!“

Nu overraskede Jubilaren selv Forsamlingen med et baade smukt og muntert Arrangement. Da Orkestret og Forsamlingen stemte i med den sidste Sang, „Vi fri Folk fra Norden“, gik en lang Procession af Skolens yngste Elever klædt som Kokkedrenge gennem Salen med store Kransekager, der derefter blev skaaret ud paa lange Borde og delt om til hele Forsamlingen, medens Orkestrets Toner kastede yderligere Glans over denne glade Afslutning paa en straalende og storstilet Fest, præget af en Stemning, der havde været lige ægte i Alvor og Skæmt, og hvori baade Fortid og Nutid havde faaet fuldgyldigt Udtryk.

Med Afsyngelsen af „Der er et yndigt Land“ sluttede Festen.

Om Aftenen fejredes Rektor og Frue af Lærerkollegiet ved en Fest i Restaurant Wivex.

Til Stede var ogsaa her Borgmester Kaper, Undervisningsinspektør Dr. Højberg Christensen og Viceskoleledert Svane og af Efter-slægtselskabets Direktion Overretssagfører Hede og Dommer Hilbert.

Adjunkt Olsen bød som Festkomitéens Formand Velkommen.

Ved Bordet holdt Inspektør *Jensen* paa Lærerkollegiets Vegne følgende Tale for Rektor:

„Jeg har ikke oplevet Rektors Overtagelse af Chefsposten paa vor Skole for 25 Aar siden; men jeg ved, at Rektor ikke er kommet som disse Mænd, af hvis Ord og Færd det lyser, at her kommer endelig den rette Mand, der ventedes paa, og som sætter Skel, — det vilde kun stemme slet med Rektors afbalancerede, noble Personlighed, hans dybe Respekt for Forgængeres Værk.

Rektor *satte* Skel og i saa meget højere Grad, fordi han altid har søgt sin Skoles Vel og ikke sin egen Forherligelse.

Jeg husker Rektor for længe siden, — i 1912, da jeg som ung Student kom til Skolen, introduceret af min gamle Lærer, Inspektør

Svendsen og vel informeret af ham. Jeg brændte mig naturligvis alligevel paa baade den ene og den anden Maade. Men den ligefremme og menneskelige Forstaaelse, der altid fremgik af Rektors Ord og Holdning, bar igennem alt. Der kunde man altid faa Hjælp og Vejledning.

Denne forstaaende Hjælpsomhed har enhver Lærer og Elev mødt i samme Udstrækning, som han havde den Behov. Denne dybe Menneskelighed har vi alle enfaaret. Det er bl. a. den, der har skabt den for „Efterslægten“ særegne Samfundsfølelse, skabt Forholdet mellem Rektor og Lærere, været medvirkende til det gode Forhold mellem Lærerne indbyrdes, hvor store Personskifter der saa har fundet Sted, og været væsentlig bestemmende for den Aand i Forholdet mellem Lærere og Elever, der er den rigtige og faste Grundvold for en Skoles Disciplin, at alle vi paa Skolen, vi hører sammen.

For Pessimisten, for den, der mangler Tro, er der ingen naturlig Plads i Arbejdet med Ungdommen. Vor Rektor er altid gaaet til Arbejdet med et lyst Syn og har mødt Mennesker med en naturlig Tillid, der vistnok sjældent er blevet skuffet.

Naar dertil føjes repræsentativ Sikkerhed udadtil og en aldrig svigtende Myndighed indadtil, forstaar man, at Rektor meget hurtigt satte sit Præg paa vor Skole, og med den stærke nationale Grundtone, der gaar igennem hele Rektors Arbejde, er det blevet klart for enhver, at det er en bevidst *dansk* Ungdom, denne Skole ønsker at sende ud til et videre Virke i vort Folk.

Vi takker Rektor for hele hans Indsats. Vi takker for al god Hjælp og Støtte; vi takker, nogle for de mange Aar, andre for de færre, saadan som det *maa* være; men allesammen takker vi for dem alle, og jeg beder alle med mig udbringe et Leve for Rektor.“

Nu rejste Undervisningsinspektør Dr. *Højberg Christensen* sig og udtalte:

„Der blev i Formiddag i Studenterforeningen talt om denne gamle Institutions Traditioner, og Efterslægtsselskabets Gymnasium har jo en gammel og betydningsfuld Historie.

Det kunde jo synes let at gaa ind i det Arbejde at føre en saadan gammel, traditionsrig Institution videre, — at gaa ind i dens Række af Ledere. For Resten bliver ingen stærkere end Skolefolk mindet om Livets Korthed, at vi er hver især kun et Led i Kæden. Det kunde synes let; men det er i Virkeligheden svært.

Rektor Hansen er som en Mand, der har faaet et gammelt, fint Instrument at spille paa. Det skal behandles med Varsomhed og Forstaaelse, at ikke noget skal gaa tabt af dets særlige Klang.

Men der skal ogsaa kunne spilles paa det i vor egen Tids Toner. —

Maa jeg indskyde, at jeg har glædet mig over i denne Skole, der ejer saa mange smukke gamle Malerier, at se vaagen Interesse for nyere Tidens Tanker og Forsøg. En Skoles Omraade strækker sig jo ud over det rent skolemæssige.

Jeg tror, at Rektor Hansen har været den rette Mand, at han har forstaaet at haandtere sit gamle Instrument.

Og en Ting til. Naar jeg har været ude paa Efterslægtsselskabets Skole, har jeg faaet et tydeligt Indtryk af, at der er en god Aand paa den Skole, og det maa skyldes, at den har en god Rektor. En Rektor er vel ikke alene om at skabe en saadan Aand i sin Skole; men det er i alt Fald ikke muligt uden en god Rektor.

Hermed følger jeg min Lykønskning til de øvrige.“

Lektor *Berg* talte for Fru Rektor Hansen, hvorefter Jubilaren takkede.

Efter at man havde sunget en af Frk. *Eiby* forfattet Sang talte Adjunkt *Balslev* for de tilstedeværende øverste Skoleautoriteter og Lektor *Bøgh-Hansen* for Direktionen for Efterslægtsselskabet, Taler, der besvaredes af Viceskoleledirektør *Svane* og Overretssagfører *Hede*, hvis Tale formede sig som et Tilbageblik og gav Anledning til et muntret Ordskifte mellem Taleren og Borgmester *Kaper*.

Som Dessert serveredes en Isanretning, en smuk Gengivelse af Skolens Symbol, Drengen med Pødekvisen.

Efter Bordet vekslede tvangfrit Samvær med nye Taler, til Adjunkt *Olsen* med en sidste spøgefuld Tale afsluttede Festdagen.

IN MEMORIAM.

Onsdag den 11. April d. A. døde Lektor *Erik Holm*. I een og tredive Aar, 1896—1927, var Lektor Holm Lærer ved vor Skole, hovedsagelig — tilsidst udelukkende — i Naturlære. Det var ham, der i sin Tid hos os, med stor Dygtighed, ledede Omlægningen til Laboratorieundervisning og forestod Anlægget af Skolens Laboratorier.

Hans Fag optog og interesserede ham stærkt, ligesom han i det hele var en i høj Grad levende, umiddelbar og stemningsbevæget Natur. Hans Undervisning var frisk og fornøjelig og samtidig grundig og tilbundsaaende.

Hans naturlige Friskhed og til Tider overstrømmende Munterhed, hans venlige, aabne og kammeratlige Sind gjorde ham højt skattet i Kollegernes Kreds. Til dem og til sin gamle Skole, som han omfattede med stor Hengivenhed, blev han ved at føle sig stærkt knyttet.

Vi tænker paa ham med stor Taknemmelighed.

Afgangsprøverne 1933.

I Overensstemmelse med det af Undervisningsinspektøren meddelte Skema afholdtes Skolens Eksamen i 1933 paa de dertil bestemte Dage. Opgaverne til de skriftlige Prøver var følgende:

1. Studentereksamen i Maj-Juni 1933.

a) Fælles for begge Linier.

Dansk Stil.

1) Statsformer.

Eller:

2) En aandelig Bevægelse i Evropa og dens danske Form.

Eller:

3) Frihandelens Vilkaar i vore Dage.

b) Særlig for den nysproglige Linie.

1. *Engelsk (Hovedfag).*

Oversættelse.

Tre unge Mænd kom en Aften til en Landsbykro et Sted i Canada. De bad om en Seng hver. Værten viste dem et Værelse med en stor Seng. To af dem, sagde han, maatte sove sammen, medens den tredje maatte dele *Seng med*¹⁾ en fremmed, en Neger, der allerede laa og sov i Værelset ved Siden af.

Først syntes de ikke rigtigt om denne Ordning, men lidt efter sagde den ene af dem: „Naa, det kan ikke nytte at snakke om det. Jeg skal af Sted med det tidlige Morgentog, jeg kryber i Negerens Seng.“ Og det gjorde han og sov snart trygt ved Siden af sin sorte *Sengekammerat*²⁾).

Men saa fik de to andre den Idé at spille ham et Puds.. Medens han sov, *sværtede*³⁾ de hans Ansigt med *Sod*⁴⁾). Da han var meget træt, vaagnede han ikke.

Tidlig om Morgenen bankede Hotelkarlen paa Døren og raabte: „Den Herre, der skal naa Sekstoget, maa skynde sig!“ Negerens Sengekammerat for ud af Sengen og gik hen til Spejlet. Men da han saa sit sorte Ansigt, udbrød han: „Den Idiot! Han har kaldt paa den gale Mand — paa Negeren i Stedet for paa mig!“ Og saa gik han i Seng igen.

1) Seng med = the bed of — 2) Sengekammerat = bedfellow —
3) sværte = blacken — 4) Sod = soot.

Genfortælling.

Mr. Michael Collins and Mr. Winston Churchill.

Before the establishment of the Irish Free State, in 1922, a conference was held in London between the Irish leaders and prominent members of the British Government. Most of the Irish representatives were people who had for years been fighting, sword in hand, for the freedom of their country, and their feelings towards the English were naturally very bitter. One of them was Mr. Michael Collins, who was later to become the first president of the Free State.

One day Mr. Collins was discussing a very important question with Mr. Winston Churchill, Secretary for the Colonies, at Mr. Churchill's office in London. After a while the Irishman lost his temper and began insulting the English. "The manner you have treated my country and myself," he shouted, "is unworthy of a civilized nation. You hunted me night and day. You set a price on my head."

Here an idea struck Mr. Churchill. "Wait a minute," he interposed, "you are not the only person to have had that misfortune." And out of his writing-table he took an old advertisement, in which a reward of twenty-five pounds was offered by the Boer Government, at the time of the South African War, for "Mr. Winston Churchill, English war correspondent, dead or alive."

"You see," said Mr. Churchill, when Mr. Collins had read the document, "yours was a fair price: 5000 pounds. Look at *me* — twenty-five, dead or alive. How would you like that?" The Irish

man broke into a hearty laugh. All his irritation was gone, and the discussion was resumed in a friendlier spirit.

2. Tysk (Bifag).

Oversættelse.

Fra Schillers Barndom.

Fra Schillers Barndom fortælles følgende lille Historie:

Med sin Søster og en god Ven gennemstrejfedes Schiller ofte Omegnen af den By, de boede i. Da de engang vendte hjem fra et saadant Strejftog, mødte de nogle fattige, daarligt klædte Børn, som bad om en Gave. Den lille Schiller *satte*¹⁾ et forlegent Ansigt *op*¹⁾, thi de saa Penge, han havde haft med, var givet ud undervejs. Men da Børnene saa saa bedende paa ham, at han nødig vilde lade dem gaa uden en Gave, saa han eftertænksomt ned for sig.

Da faldt hans Blik paa hans smukke, temmelig værdifulde Skospænder²⁾. Hurtigt bukkede han sig, rev Spænderne af og rakte de fattige Børn dem, idet han sagde: „Tag dem! Mere har jeg ikke. Hvis I sælger Spænderne, vil I nok kunne købe et Brød for Pengene“. Fornøjede gik Børnene bort; men Søsteren sagde: „Hvad vil Fader sige, naar du kommer hjem uden Skospænder?“ — „Det gør³⁾ ikke noget,“ svarede han; „jeg kan lige saa godt bruge et Par Baand.“

Om Eftermiddagen bemærkede den strenge Fader, at Spænderne var borte, og spurgte, hvor de var blevet af. Nu maatte Drengen fortælle, hvorledes det var gaaet til. Faderen skændte dog ikke, men truede ham blot med Fingeren og sagde: „Fritz, Fritz; jeg er ikke rig nok, til at bære Omkostningerne ved din *Gavmildhed*⁴⁾“.

1) machen. 2) Schnalle, f. 3) schaden. 4) Freigebigkeit.

Genfortælling.

Wie der Weichensteller auf Blockstelle 383 ein Eisenbahnunglück verhinderte.

In dem Museum einer kleinen deutschen Stadt, wo verschiedene geschichtliche Erinnerungen aus jener Gegend aufbewahrt werden, steht unter kostbaren alten Kunstgegenständen eine ganz einfache kleine Laterne, wie man sie heute für eine Mark kaufen kann.

Wie ist dies bescheidene Ding in so vornehme Gesellschaft geraten?

Damit hat es folgende Bewandnis. Vor einigen Jahren hatte in einer dunklen Nacht ein Weichensteller Dienst in der unweit der Stadt gelegenen Blockstelle 383. Zur fahrplanmäßigen Zeit sauste ein D-Zug vorbei. Gleich darauf ertönte ein furchbarer Knall. Der Weichensteller rannte ans Fenster, konnte zwar in der Finsternis

nichts sehen, begriff aber, dass es sich um eine Entgleisung handeln musste, was sich auch später als richtig herausstellte. Da fiel ihm auf einmal ein, dass sich ein Personenzug, der in der Stadt nicht halten sollte, auf demselben Gleis befand und in einigen Minuten hier durchfahren würde. Was tun? Der Weichensteller bedachte sich nicht lange, ergriff eine Handlaterne, rannte mit ihr aus der Blockstelle dem kommenden Zug entgegen, immer die Schienen entlang. Schreiend schwingt er die Laterne. Bald braust der Zug heran. Trotz der Gefahr, vom Zuge überfahren zu werden, weicht der Mann nicht, sondern bleibt stehen. Immer eifriger schwingt er die Laterne, immer heiserer ruft er: „Halt, halt“ — und im letzten Augenblick steht auch der Zug.

So wurde vielleicht ein paar hundert Menschen das Leben gerettet, und die einfache Laterne steht jetzt in dem Stadtmuseum als ein Denkmal des heldenmütigen Weichenstellers. Der alte Aufseher nennt sie das kostbarste Stück der ganzen Sammlung und versäumt nie, ihre Geschichte zu erzählen.

c) Særlig for den matematisk-naturvidenskabelige Linie.

1. Matematiske Opgaver I.

1) Ligningen

$$x^5 - 3x^4 + 4x^3 + 19x - 21 = 0$$

har Roden $2 + i\sqrt{3}$.

Løs Ligningen.

2) Der er givet en ret Linie l ; med Centrum i et givet Punkt O paa l og Radius 1 er tegnet en Halvcirkel, hvis Endepunkter ligger paa l .

Find det geometriske Sted for Centrum i en Cirkel, der har l til Tangent og rører den givne Halvcirkel indvendig.

Bestem Arealet af den Figur, der er begrænset af Halvcirklen og det fundne geometriske Sted.

3) Paa Halveringslinien af en given Vinkel A ligger et fast Punkt P ; gennem P trækkes en vilkaarlig Linie, der skærer Vinkelbenene i B og C . Bevis, at

$$\frac{1}{AB} + \frac{1}{AC} = \frac{2 \cos \frac{A}{2}}{AP}.$$

I en Trekant ABC er

$$\frac{1}{AB} + \frac{1}{AC} = \frac{1}{v_A} \quad (v_A \text{ er } \angle A \text{'s Halveringslinie})$$

og $AB : AC = 2,732$.

Beregn Trekantens Vinkler.

2. Matematiske Opgaver II.

1) Find

$$\int \sin^3 x \, dx \quad \text{og} \quad \int \frac{x}{\sqrt{2-3x}} \, dx$$

og gør Prøve paa Resultaternes Rigtighed.

2) Angiv hvilke Kurver, der fremstilles ved følgende Ligninger

$$x^2 - 8x - 2y + 12 = 0$$

og

$$x^2 + 4y^2 - 8x = 0.$$

Tegn Kurverne og bestem de Punkter, de har fælles. Bestem Vinklen mellem Tangenterne til de to Kurver i ethvert af disse Punkter.

3) I en regulær 4-sidet Pyramide $O-ABCD$, hvis Højde er dobbelt saa stor som Grundfladekanten a , er indskrevet en Terning $A_1B_1C_1D_1 - A_2B_2C_2D_2$.

A_1 ligger paa OA , B_1 paa OB o. s. v.; A_2 er A_1 's Projektion paa Pyramidens Grundflade o. s. v.

Man skal finde Terningens Kant udtrykt ved a samt beregne Vinklen mellem:

1) A_1C_2 og OA ;

2) A_2C_1 og OA .

2. Realeksamen i Maj-Juni 1933.

1. Dansk Stil.

Fortæl om Kul og Olie, deres Udvinning og Anvendelse.

Eller:

Danmark som Turistland, hvad det har at byde Turister, og hvilken Betydning Turistbesøg kan have for Landet.

2. Engelsk Stil.

Oversættelse.

Den nye Tjenestepige.

For nogle Aar siden fik en Dame i London en ny Tjenestepige. Hun var meget ung og havde boet paa Landet hele sit Liv, saa at der var mange Ting for hende at lære i det store Hus. En af de første Ting, Damen prøvede at lære hende, var, at hun altid maatte banke paa Døren til et Værelse og vente udenfor, til hun blev bedt om at komme ind. Pigen lovede at huske, hvad Damen havde sagt til hende.

Senere paa Dagen sad Damen og hendes Mand ved Middagsbordet. Pludselig blev Døren aabnet, og den nye Tjenestepige stak Hovedet ind ad Døren og trak det straks tilbage igen. Saa lukkede hun Døren

og bankede paa den. Damen var naturligvis meget forbavet *over* dette, men raabte: „Kom ind!“ Da Pigen kom ind i Spisestuen, spurgte Damen hende: „Hvorfor saa De ind i Stuen, før De bankede paa Døren?“ „Undskyld,“ svarede Pigen, „jeg ønskede at se først, om der var nogen *derinde*.“

til, *of*. — paa, *in*. — ad, *at*. — over, *at*. — derinde, *inside*.

3. Regning og Matematik.

1. A har købt et Parti Klæde i London. Omkostningerne ved Forsendelsen udgør i alt $16\frac{2}{3}$ pCt. af Indkøbsprisen.

Han sælger Klædet for 11 Kr. 25 Øre pr. m og tjener derved $28\frac{4}{7}$ pCt.

Hvor mange sh har 1 Yard Klæde kostet i London?

Hvor mange m indeholdt Partiet, naar hans Fortjeneste blev 113 Kr. 75 Øre?

$$100 \text{ Yard} = 91 \text{ m}; 1 \text{ £} = 20 \text{ sh} = 240 \text{ d} = 19,50 \text{ Kr.}$$

2. En Brevpresser af Bronze med Vægtfylde 7,86 vejer 2,364 kg og bestaar af en Kugle, som hviler paa en kvadratisk Plade. Kvadratets Side er 8,15 cm, og Pladen er 2,65 cm tyk.

Find Pladens Vægt, Kuglens Vægt og Yuglens Radius.

En Plades Rumfang er Produktet af Grundflade og Tykkelse.

En Kugle med Radius r har Rumfanget $\frac{4}{3} \pi r^3$. ($\log \pi = 0,4971$).

3. En Differensrække har 6 Led.

Produktet af første og sidste Led er 26. Summen af tredje og fjerde Led er $10\frac{1}{4}$.

Bestem Rækkens Led.

3. Mellemskoleeksamen Maj-Juni 1933.

1. *Dansk Stil.*

Fortæl om, hvad Ulempe og Skade en Storm kan volde.

Desuden en Genfortællingsstil.

2. *Regning.*

1. En Købmand købte et Parti Klædevarer paa 1310 m for 4,80 Kr. pr. m, hvortil kom Omkostninger, der beløb sig til 5 pCt. af Indkøbsprisen.

Hvor meget kostede Partiet ham i alt?

Købmanden solgte Klædevarerne og modtog som Betaling en 3 Maaneders Veksel lydende paa 8064 Kr. Vekslen diskonterede han straks i en Bank, der tog 6 pCt. p. a. i Diskonto og $\frac{1}{4}$ pCt. i Provision.

Hvor meget fik Købmanden udbetalt af Banken?

Hvor mange pCt. tjente han ved Handelen?

- skriftlig Matematik : Hr. Rektor *Torsting* og Hr. Lektor *Josefsen*.
- mundtlig Matematik : Hr. Raadsformand *S. Kristensen*.

Ved Realeksamen.

- I skriftlig Dansk : Hr. Rektor *C. Clausen* og Hr. Kommuelærer *C. r. Birkeland*.
- skriftlig Engelsk : Hr. Adjunkt *Friis-Hansen* og Hr. Overlærer *Kofoed-Jensen*.
- Fransk : Hr. Lektor *Brüel*.
- skriftlig Matematik : Hr. Lektor *Høst* og Hr. Skoleinspektør *Hald*.

Ved Mellemskoleeksamen.

- I skriftlig Dansk : Hr. Adjunkt *Bohn*.
- Historie : Hr. Viceinspektør *Grunnet-Jepsen*.
- skriftlig Regning og Matematik : Hr. Rektor *Neersø*.
- Tegning : Hr. Kommuelærer *Aa. Jørgensen*.

Desuden viste nedennævnte Skolen den Venlighed at medvirke som Censorer :

Ved Studentereksamen.

- I Historie : Hr. Lektor *J. C. Schiødte*.
- Oldtidskundskab : Adjunkt Frk. *P. Hansen*.
- Naturfag : Hr. Kommuelærer, cand. mag. *G. Brems*.
- Engelsk : Hr. cand. mag. *P. Bækkeskov Olsen*.

Ved Realeksamen.

- I Historie : Hr. cand. mag. *A. Høisgaard*.
- Naturhistorie : Hr. Kommuelærer *S. Müller Geiel*.

Ved Mellemskoleeksamen.

- I Latin : Adjunkt Frk. *P. Hansen*.
- Naturhistorie : Hr. Kommuelærer *I. Bjørnekær*.

Følgende Elever bestod :

Studentereksamen.

<i>Den nysproglige Linie.</i>	Eksamens-	resultat :
<i>Adeler-Bjarnø, Palle</i>	mg	6,69
<i>Colding, Fritz Andreas H.</i>	mg	6,95
<i>Ejgaard, Svend Tage</i>	g ×	5,59
<i>Frantzen, Louis Georg</i>	mg	6,69
<i>Jacobsen, Christian Hovgaard</i>	mg ×	7,23
<i>Jonasen, Børge Jens V.</i>	mg ÷	6,22
<i>Knudsen, Alf. E. Reimer</i>	mg	6,94
<i>Kronborg, Mogens</i>	mg ÷	6,06

Lund, Georg Julius Steen	ug ÷	7,51
Lundgren, Kjeld Mogens	ug ÷	7,67
Nielsen, Ejler Wolthers	mg	6,82
Nielsen, Poul	mg	6,94
Olsen, Poul Martin	g ×	5,80
Olsen, René d'Ours	g ×	5,75
Rabouchin, Wolf	g ×	5,42
Røjel, Preben	mg ÷	6,66
Rønnov, Karlo Julius	mg	6,74
Scheller, Henning Hassing	mg	6,85
Snorrason, Egill Snorri Hrafn	mg	6,80

Den mat.-naturv. Linie.

Eksamens-
resultat :

Andreassen, Niels Eyvind	mg ×	7,33
Bro, Holger	mg ÷	6,37
Faaborg-Andersen, Knud	mg ÷	6,58
Folkerman, Mogens Stæhr	mg ×	7,31
Frantzen, Bruno Carl	mg ÷	6,43
Frederiksen, Vagn Børge	mg ÷	6,36
Haagensen, Harald Skarde	g	5,15
Hansen, Eiwin Motzfeld	mg	6,97
Hansen, Gunnar Edvin	mg	6,96
Jensen, Philip Georg Johannes	mg	6,83
Junager, Svend Aage	mg ÷	6,65
Krantz, Hans Wilhelm	mg	7,09
Kvetny, Isidor	mg	6,73
Olsen, Ib Hans Christian	mg ÷	6,04
Petersen, Jørgen	mg	6,68
Pettersson, Knud Arne Funck	g	5,26
Rønnoe, Arno	mg ÷	6,66
Schrøder, Kay Christian	mg ÷	6,03
Sonne, August Adolph	ug ÷	7,56
Vestergaard, Jørgen Ammentorp	ug ÷	7,56

Realeksamen.

Eksamens-
resultat :

Andresen, Hans Axel	mg ÷	6,07
Bartroff, Mogens	mg	6,98
Bjarnholt, Arne	g ×	5,83
Bjørneboe, Knud Anker	mg	6,94
Brenholdt, Ejnar Harald	mg	7,14
Christensen, Poul Stenild	mg ×	7,18

<i>Foersom, Peter Worm</i>	mg	7,01
<i>Hellmers, Ernst</i>	mg ÷	6,05
<i>Jensen, Walther Bjarnholt</i>	mg	6,76
<i>Larsen, Jørgen Folmer</i>	mg ÷	6,43
<i>Lessing, Hans Helge</i>	g ×	5,67
<i>Madsen, Per Krogh</i>	mg ÷	6,36
<i>Mehder, Fritz Hans</i>	mg ÷	6,30
<i>Nagler, Arne Louis</i>	mg	6,74
<i>Nielsen, Orla Bjørn</i>	mg ×	7,17
<i>Schmidt, Knud Arent</i>	g ×	5,92
<i>Søderlund, Geert Gustav</i>	g	4,79
<i>Tauber, Erik Nikolaj</i>	mg	6,67
<i>Tengwist, Børge Emanuel</i>	mg ×	7,32
<i>Tillmann, Jørgen Christian</i>	g ×	5,77
<i>Thomsen, Gunnar Bernth</i>	mg ÷	6,21
<i>Willemann, Johan</i>	g	4,60

Den Moltkeske Udmærkelsespræmie, der foruden Flid og godt Forhold under Skolegangen kræver ug eller ug+ som Hovedkarakter ved Studentereksamen eller Realeksamen, uddeltes i H. t. ovenstaaende Resultater til *Kjeld Lundgreen* og *Georg Lund* af den nyspr. Afdeling og til *August Sonne* og *Jørgen Vestergaard* af den matem. Afdeling.

Mellemskoleeksamen bestodes af 48 Elever.

Skolens Lærere og Lærerinder.

- Hr. *Balslev, R. L.*, Adjunkt (Lærer ved Skolen siden 1926), Engelsk i III. G. s/m., II. G. s., III. M. A. og I. M. A., Historie i I. G. m. Klasselærer.
- Hr. *Bang, Aa.*, Sanglærer (1924), Sang i III. G. s/m., II. G. s/m., I. G. s/m., III. M. A. og B., II. M. A. og B., I. M. A. og B.
- Hr. *Berg, Th.*, Lektor (1920), Tysk i III. G. s., I. G. s., III. M. A., II. M. A., Oldtidskundskab i III. G. s/m., II. G. s/m., I. G. s/m. Klasselærer.
- Hr. *Branner, M.*, Adjunkt (1932), Tysk i R., II. M. B., Latin i I. G. s., Dansk i III. M. B., I. M. A., Skrivning i III. M. B., I. M. A. Klasselærer.
- Hr. *Brünnich Nielsen, O.*, Adjunkt (1930), Matematik i II. G. s/m., I. G. s., R., Regning i I. M. A. og B., Naturlære i III. M. B., II. M. B. Klasselærer.
- Hr. *Brændegaard, J.**, Lektor (1927), Naturfag i II. G. s., I. G. m.,

- Naturhistorie i R., IV. M. A., III. M. A. og B., I. M. A. og B.,
 Naturlære i III. M. A., Matematik og Regning i IV. M. A. Klasse-
 lærer. Fører Tilsyn med Skolens Lærebøger.
- Fru *Bøgh-Hansen, A.*, Lærerinde (1914), Historie i IV. M. A., Geo-
 grafi i I. M. A. og B.
- Hr. *Bøgh-Hansen, G.*, Lektor (1914), Dansk i III. G. s., II. G. m.,
 I. G. s., IV. M. B., II. M. B., Fransk i I. G. m. Klasselærer. Bi-
 bliotekar ved Efterslægtsselskabets Bogsamling.
- Frk. *Eibye, F.*, Lærerinde (1902), Religion i IV. M. A. og B., III.
 M. A. og B., II. M. A. og B., I. M. A. og B., Dansk i III. M. A.,
 II. M. A., Skrivning i III. M. A., II. M. A. og B., I. M. B.
- Hr. *Giødesen, E.*, Adjunkt (1932), Religion i III. G. s., II. G. m.,
 I. G. s., R., Engelsk i II. G. m., I. G. s., IV. M. A., II. M. B.,
 Gymnastik i R., I. M. A. og B. Klasselærer.
- Hr. *Hansen, G.*, Lærer (1932), Tegning i IV. M. A. og B., III. M.
 A. og B., II. M. A. og B., I. M. A. og B.
- Hr. *Hermann, T.*, Adjunkt (1930), Fransk i III. G. s. og m., II. G.
 s. og m., Latin i III. G. s., II. G. s., Tysk i III. M. B. Klasse-
 lærer.
- Hr. *Jensen, G.*, Inspector ved Skolen (1914), Fransk i R., Latin i
 IV. M. A. og B., Dansk i I. M. B., Historie i III. M. A. og B.,
 II. M. B., I. M. A. og B. Klasselærer.
- Hr. *Krogsgaard, A. M. R.**, Lektor (1920), Geografi i R., IV. M.
 A. og B., III. M. A. og B., II. M. A. og B., Naturfag i III. G. s.
 og m., II. G. m., I. G. s.
- Hr. *Norbøll, K. W.**, Adjunkt (1927), Naturlære i III. G. m., II.
 G. m., I. G. m., IV. M. B.
- Hr. *Olsen, J. P.*, Adjunkt (1929), Religion i III. G. m., II. G. s.,
 I. G. m., Dansk i III. G. m., II. G. s., I. G. m., IV. M. A., Fransk
 i I. G. s. Klasselærer.
- Hr. *Rasmussen, Kr.*, Lærer (1919), Matematik og Regning i IV. M.
 B., III. M. A., Gymnastik i III. G. s/m., IV. M. A. og B., III. M.
 A. og B. Klasselærer.

*) Under Lektor *Krogsgaards* Sygdom i Efteraarshalvaaret har
 cand. mag. *K. M. Eriksen* og *Ch. Bisgaard* vikarieret. Under
 Hr. *Winther Petersens* Tjeneste ved Skolen for arbejdsløse i
 Nærum har Hr. Lærer *P. Skytte* vikarieret, og under Adjunkt
Norbølls Indkaldelse til Militærtjeneste og Lektor *Brænde-
 gaards* Fraværelse i Efteraarshalvaaret har cand. mag. *T. Juel
 Jacobsen* vikarieret.

Under Hr. *Winther Petersens* Orlov, fra Oktober 1933, har
 Hr. *Rasmussen* varetaget Tilsynet i Bygningen.

- Hr. *Simonsen, C.*, Lærer (1919), Naturiære i R., IV. M. A., II. M. A., I. M. A. og B., Gymnastik i II. G. s/m., I. G. s/m., III. M. A. og B., II. M. A. og B. Har Tilsyn paa Legepladsen.
- Hr. *Stærmoose, V.*, Adjunkt (1929), Tysk i II. G. s., IV. M. A. og B., Engelsk i R., IV. M. B., III. M. B. Klasselærer.
- Hr. *Winding, P.*, Adjunkt (1930), Matematik i III. G. s. og m., I. G. m., III. M. B., II. M. A., Regning i III. M. B., II. M. A. Klasselærer.
- Hr. *Winther Petersen, A.**), Lærer (1924), Naturhistorie i IV. M. B., II. M. A. og B., Matematik og Regning i II. M. B., Gymnastik i I. G. s/m., IV. M. A. og B., II. M. A. og B., I. M. A. og B. Klasselærer. Har Tilsyn i Bygningen.
- Hr. *Worsøe Schmidt, G.*, Adjunkt (1933), Engelsk i I. G. m., II. M. A., I. M. B., Dansk i R., Historie i I. G. s., IV. M. B., II. M. A. Klasselærer.
- Rektor* (1908), Historie i III. G. s/m., II. G. s/m.

Skolens Læge: Hr. Doktor *K. Trier*.

Skolens Forældreråad: Hr. Redaktør *Ernst Christiansen*, Hr. Arkitekt *Henning Hansen*, Hr. Snedker *P. Louw*, Hr. Doktor *Alfred Lindahl*, Fru Oberstinde *Margr. Utke Ramsing*.

Som Lærerkandidater har cand. mag. *A. Bruun* og cand. mag. *Jhs. Johannsen* gennemgaaet Kursus i Undervisningsfærdighed i Engelsk hos Adjunkt *Balslev*, i Tysk hos henholdsvis Lektor *Berg* og Adjunkt *Stærmoose*, cand. mag. *K. Snedker Rasmussen* i Dansk hos Lektor *Bøgh-Hansen* og i Historie hos Adjunkt *Balslev* og Adjunkt *Worsøe Schmidt*.

Aarets Arbejde.

I. Mellemskoleklasse A. og B.

Religion. Efter Michael Neiiendam: Bibelhistorie for den højere Skole er læst S. 7—42 og S. 87—101; til sidste Afsnit er Ny Testamente samtidig benyttet. Enkelte Salmer er lært, og de 10 Bud er gennemgaaet efter Kaper: Ny kort Lærebog.

Dansk. Agerskov og Rørdam: Dansk Læsebog for Mellemskolen I er brugt til Oplæsning og Genfortælling. Grammatik og Analyse efter Læsebogen. Stil hver Uge, skiftevis Diktat og Genfortælling.

Engelsk. Jespersen og Sarauw : Engelsk Begynderbog.

Historie. Schmidt : Lærebog i Historie for Mellemskolen I : Forfra til Norden i den hedenske Tid.

Geografi. C. C. Christensen : Geografi for Mellemskolen I : Forfra til Middelhavet.

Naturhistorie. Balslev og Simonsen : Botanik for Mellemskolen I. Balslev og Simonsen : Zoologi for Mellemskolen II (Encellede Dyr, Polypdyr, Pighude, Bløddyr, Leddyr).

Naturlære. A-Klassen : Rasmussen og Simonsen : Fysik for Mellemskolen I, S. 1—52. — B-Klassen : Th. Sundorph : Fysik for Mellemskolen, S. 1—59.

Regning. A-Klassen : Pihl og Ring : Regnebog for Mellemskolen I. Begyndelsesgrunde i Plangeometri. — B-Klassen : Friis-Petersen og Jessen : Mellemskolens ny Regnebog I. 6 Sæt Hjemmeopgaver afleveret.

Skrivning. I Begyndelsen er Timerne blevet indledet med Tretræksøvelser og Taktskrivning. Overintendant Jørgensens 7. Hæfte er benyttet, og Afskrift efter Bog har fundet Sted.

Tegning. Fladetegning, senere paa Aaret Perspektiv (Grundmodel : Terningen). Mønsterkomposition. Vandfarve. Stabulo.

II. Mellemskoleklasse A. og B.

Religion. Efter Michael Neiiendam : Bibelhistorie for den højere Skole er læst S. 42—70 og S. 101—123 ; til sidste Afsnit er Ny Testamente samtidig benyttet. Nogle Salmer er lært, og Trosartiklerne er gennemgaaet efter Kaper : Ny kort Lærebog.

Dansk. Agerskov og Rørdam : Læsebog for Mellemskolen II er benyttet til Oplæsning, Genfortælling og Analyse. H. P. Holst : Den lille Hornblæser. — A-Klassen : Grammatik efter Flora Eibye : Grundrids af Dansk Grammatik. Stil er skrevet hver Uge, skiftevis Diktat og Genfortælling. — B-Klassen : Grammatik efter Ledetraad i dansk Sproglære. En Stil hver 14. Dag.

Engelsk. Kaj Bredsdorff : Engelsk Lærebog II fra Stk. 45 og Bogen ud. Einar Askgaard og Tage Nørregaard : Engelske Stiløvelser for Mellemskolen og Realklassen I, 1. Lund-Bredsdorff : Engelsk Grammatik. Ekstemporal efter Fairy Tales from India.

Tysk. Ingerslev og Vibæk : Tysk I for de yngste Begyndere, S. 1—114, med tilhørende danske Stykker og Grammatik.

Historie. Schmidt : Lærebog i Historie for Mellemskolen I : Fra „Norden i den hedenske Tid“ og Bogen ud.

Geografi. C. C. Christensen : Geografi for Mellemskolen I fra Donaulandene og Bogen ud, i II for fra til Asien.

Naturhistorie. Balslev og Simonsen : Botanik for Mellemskolen II.

Balslev og Andersen: Zoologi for Mellemkolen I (Fiske, Padder, Krybdyr og af Fuglene: Rov-, Spurve- og Klatrefugle).

Naturlære. A-Klassen: Rasmussen og Simonsen: Uorganisk Kemi for Mellemkolen: 1. Afsnit. Rasmussen og Simonsen: Fysik for Mellemkolen: Fra Magnetisme og Bogen ud. — B-Klassen: Th. Sundorph: Lærebog i Fysik for Mellemkolen I, S. 42—ud.

Regning og Matematik. A-Klassen: Pihl og Ring: Regnebog for Mellemkolen II. Pihl og Rasmussen: Geometriske Øvelser II, §§ 1—22. — B-Klassen: Friis-Petersen og Jessen: Mellemkolens ny Regnebog II. Jul. Petersen: Plangeometri for Mellemkolen til 7. Kapitel. Hjemmeregning ca. 2 Gange maanedlig.

Skrivning. Hver Time er begyndt med Tretræksøvelser og Takt-skrivning. Overintendant Jørgensens Skrivebog, 8. Hæfte, er benyttet, og Afskrift efter Bog har fundet Sted.

Tegning. Perspektiv: Modeller med Terningen (som sidste Aar) og Cylinderen (nyt) som Grundfigurer. Mønsterkomposition. Bogstavskrift (Klodsbogstaver). Vandfarve, Stabilo, Tusch.

III. Mellemkoleklasse A og B.

Religion. Efter Det nye Testamente: Apostlenes Gerninger. Efter Michael Neiiendams Bibelhistorie for den højere Skole er læst: Gl. Testamente fra S. 70—ud, Ny Testamente fra S. 123—ud. Enkelte Salmer er lært. Efter Kapers Lærebog er „Fader vor“ gennem-gaaet.

Dansk med Svensk. Oplæsning og Genfortælling efter Agerskov og Rørdam: Dansk Læsebog for Mellemkolen II. Enkelte Digte er lært udenad. H. C. Andersens „Rejseskildringer“. Svensk: ca. 30 Sider er læst efter Falbe Hansen og Keller: Svenske Læsestykker. — A-Klassen: Analyse indøvet og Grammatik repeteret efter Flora Eibye: Grundrids af Dansk Grammatik. — B-Klassen: Grammatik og Analyse efter Læsebogen. Stil hver 14. Dag, skiftevis Genfortælling og Fristil.

Engelsk. A-Klassen: Bredsdorff: Engelsk Lærebog III, S. 9—11, 13—26, 29—38, 43—53, 55—60, 77—83, 93—100. Lund-Bredsdorffs Grammatik. P. Jacobsens Stiløvelse. — B-Klassen: Af Læsebogen, S. 9—11, 13—17, 29—36, 40—53, 55—59, 77—83. Grammatik og Stiløvelse som A-Klassen.

Tysk. A-Klassen: Ingerslev og Vibæk I: For de yngste Begyndere, S. 114—Bogen ud. Ingerslev og Vibæk II: For Mellemtrinnet, S. 1—56, alt med tilhørende danske Stykker og Grammatik. — B-Klassen: I. Del som A-Klassen, II. Del S. 1—64. Stiløvelse som A-Klassen. Efter Grammatikken stærke og svage Verber.

Historie. Henrik Madsen : Verdenshistorie for Mellemskolen III. Samme IV. forfra til Wienerkongressen.

Geografi. C. C. Christensen : Geografi for Mellemskolen II : Asien, Australien, Amerika og Verdenshavene.

Naturhistorie. Balslev og Simonsen : Botanik for Mellemskolen III. Balslev og Andersen : Zoologi for Mellemskolen I (Høns-, Strudse-, Vade- og Svømmefugle samt Pattedyr).

Naturlære. A-Klassen : Sundorph : Kemi for Mellemskolen. Rasmussen og Simonsen : Organisk Kemi. — B-Klassen : Rasmussen og Simonsen : Uorganisk Kemi. Samme : Organisk Kemi.

Regning og Matematik. A-Klassen : Regning og Aritmetik : Pihl og Ring : Regnebog for Mellemskolen III. Geometri : Geometriske Øvelser af Pihl og Rasmussen til S. 41. — B-Klassen : Friis-Petersen og Jessen : Mellemskolens ny Regnebog III. Jul. Petersen : Geometri for Mellemskolen, §§ 72—100. Samme : Aritmetik for Mellemskolen, §§ 1—66. 1 Sæt Hjemmeopgaver hveranden Uge.

Skrivning. Hver Time er begyndt med Tretræksøvelser og Takt-skrivning. Overintendant Jørgensens Skrivebog 9. Hæfte er benyttet, og Afskrift efter Bog har fundet Sted.

Tegning. Perspektiv : „Tænkt Stilling“ (Modeller med Terninger og Cylindre som Grundfigurer). Een enkelt Fladetegning efter Tavle. Friere Ting (Mønstre og andre Kompositioner). Vandfarve, Tusch, Stabilo.

IV. Mellemskoleklasse A.

Religion. Efter det nye Testamente er læst : Jakobs Brev og Pauli Brev til Filippi. Sacramenterne er gennemgaaet ; enkelte Salmer og Kirkeaarets Inddeling er lært.

Dansk med Svensk. Lange : Danske Læsestykker for IV. Mellemskoleklasse er benyttet til Oplæsning, Genfortælling og Analyse. Oehlenschläger : Hakon Jarl ; Blicher : Røverstuen. Falbe-Hansen og Keller : Svenske Læsestykker, ca. 25 Sider. Stil hver 14. Dag.

Til Eksamen opgives : Lange : Danske Læsestykker for IV. Mellemskoleklasse, S. 7—18, 21—31, 40—75, 93—97, 100—103, 124—138, 165—78. Oehlenschläger : Hakon Jarl. Blicher : Røverstuen. Falbe-Hansen og Keller : Svenske Læsestykker, S. 37—40, 47—56, 69—73, 112—116.

Engelsk. Lund og Bredsdorff : Engelsk Grammatik. P. Jacobsen : Engelske Stiløvelser for Mellemskolen, Stk. 181—230 (skriftligt og mundtligt). K. Bredsdorff : Engelsk Lærebog III, S. 60—122. Ekstemporal : Leo Tolstoj : Two Legends.

Til Eksamen opgives : S. 74—122.

Tysk. Ingerslev og Vibæk : Tysk for Mellemtrinnet, S. 123—165 med tilsvarende Stiløvelser (Retroversioner). Kaper og Rohde : Auf rauhen Pfaden. Vibæk : Tysk Sproglære for Mellemkolen.

Til Eksamen opgives : Tysk for Mellemtrinnet, S. 123—165.

Latin. Kr. Mikkelsen : Latinsk Læsebog for Mellemkolen, 1. Afdeling og af 2. Afdeling Kap. I—XXXIII. Grammatik efter det grammatiske Tillæg i samme Bog.

Til Eksamen opgives : 2. Afdeling, Kap. I—XXXIII.

Historie : Henrik Madsen : Verdenshistorie for Mellemkolen IV. Den nyeste Tid.

Geografi : C. C. Christensen : Geografi for Mellemkolen II (13. Udg.) : Danmark, Island, Skandinavien og Amerika.

Naturhistorie. Balslev og Simonsen : Botanik IV, S. 1—36. Balslev og Simonsen : Repetition i Botanik. Stockmarr og Bøving-Petersen : Zoologi for Mellemkolen II (Orme og Mennesket). Rasmussen og Simonsen : Organisk Kemi (÷ Brænd- og Belysningsstoffer).

Naturlære. Rasmussen og Simonsen : Uorganisk Kemi for Mellemkolen, S. 27—38. Rasmussen og Simonsen : Fysik for Mellemkolen II, S. 55—59, 67—99.

Regning og Matematik. Friis-Petersen og Jessen : Mellemkolens ny Regnebog IV. Jul. Petersen : Aritmetik for Mellemkolen § 63—Bogen ud. Jul. Petersen : Plangeometri for Mellemkolen § 101—Bogen ud. 1 Sæt Hjemmeregningsopgaver om Ugen.

Skrivning. Afskrift efter Bog.

Tegning. Perspektivlære, anvendt paa vanskeligere Opgaver (Landskaber, Interiører o. l.). Friere Ting (Mønstre, Plakater o. l.). Vandfarve, Tusch, Stabilo.

IV. Mellemkoleklasse B.

<i>Religion.</i>	} Som A-Klassen.
<i>Tysk.</i>	
<i>Latin.</i>	
<i>Historie.</i>	
<i>Geografi.</i>	

Dansk med Svensk. O. Lange : Danske Læsestykker for IV. Mellemkoleklasse er benyttet til Oplæsning, Genfortælling og Analyse. Blicher : Røverstuen. Goldschmidt : Udvalgte Arbejder. Grammatik efter Ledetraad i dansk Sproglære. Falbe-Hansen og Keller : Svenske Læsestykker, ca. 25 Sider. Stil hver 14. Dag.

Til Eksamen opgives : Lange : Danske Læsestykker for IV. Mellemkoleklasse, S. 7—18, 21—31, 40—75, 100—103, 105—107, 140—155, 165—178. Blicher : Røverstuen. Goldschmidt : Udvalgte Arbejder (Dansk lærerforenings Udg.), S. 13—24, 42—83. Falbe-

Hansen og Keller: Svenske Læsestykker, S. 37—40, 47—56, 69—73, 112—116.

Engelsk. Bredsdorff: Engelsk Læsebog III, S. 85—90, 93—100, 102—114, 125—135, 136—154. Stiløvelser efter Lærebogen. Lund-Bredsdorffs Grammatik.

Til Eksamen opgives: Lærebogen, S. 85—90, 102—114, 125—135, 136—154.

Naturhistorie. Balslev og Simonsen: Botanik for Mellemskolen IV. Balslev og Simonsen: Repetition i Botanik. Stockmarr og Bøving-Petersen: Zoologi for Mellemskolen II (Ormene og Menne-sket). Rasmussen og Simonsen: Organisk Kemi (Brænd- og Belysningsstoffer).

Naturlære. Th. Sundorph: Lærebog i Fysik for Mellemskolen, 2. Del.

Regning og Matematik. Regning og Aritmetik: Pihl og Ring: Regnebog for Mellemskolen IV. Geometri: Jul. Petersen: Lærebog i Plangeometri for Mellemskolen, ved Dr. phil. C. Hansen. Hjemregning: 1 Sæt Hjemmeopgaver ugentlig.

Skrivning. }
Tegning. } Som A-Klassen.

Realklassen.

Religion. Religionshistorisk Oversigt. Jødefolkets Historie. Gamle Testamentes Tilblivelse, Zionismen, De 10 Bud og vor Tid.

Dansk. A. Olrik: Oldkvad hos Sakse: Bjarkemaalet; Hagbard og Signe. Folkeviser efter Olrik og Falbe-Hansens Udgave. L. Holberg: Den politiske Kandestøber. H. Hertz: Sparekassen. M. Goldschmidt: Fortællinger m. m. i Udvalg. Fortællinger af S. Schandorph og H. Pontoppidan. Udvalgte Fædrelandssange. Grammatik efter Ledetraad i Dansk Sproglære. Analyse efter Langes Øvelsesstykker. Stil hver 14. Dag.

Til Eksamen opgives: L. Holberg: Den politiske Kandestøber. H. Hertz: Sparekassen. Folkeviser: Havbor og Signellil, Marsk Stig-Viserne, Torbens Datter, Lave og Jon, Ebbe Skammelsøn. M. Goldschmidt: Den polske Kongesøn, udv. Stykker af „En Jøde“, „Ravnen“ og „Livserindringer og Resultater“ (Dansk lærerforeningens Udg., S. 11—32, 41—42, 70—83). S. Schandorph: Juleaften i Høsehøuset. H. Pontoppidan: Ørneflugt. Dannevirke-Visen. J. Ewald: Kong Christian. A. Oehlenschläger: Der er et yndigt Land. V. Rørdam: I. Sommersol og Blæst.

Engelsk. Bøgholm og Madsen: Engelsk Læsebog for Realklassen, S. 5—44, 77—109. Ekstemporal efter Helweg Møller: Modern

Prose. Grammatik efter Lund-Bredsdorff. Stiløvelse efter Adolf Hansen. Een Hjemmestil om Ugen (Oversættelse).

Til Eksamen opgives: Bøgholm og Madsen: S. 18—44, 77—109.

Tysk. Ingerslev og Vibæk: Tysk for Realklassen og lignende Trin (Udg. 1925), S. 1—53, 95—104. Vibæk: Tysk Sprog­lære for Mellem­skolen. Ekstemporal efter Vibæk og Cramer: Deutsche Umgangssprache.

Til Eksamen opgives: Tysk for Realklassen: S. 1—53, 95—104.

Fransk. N. Chr. Nielsen og Frantz Hoffmann: Fransk Begynder­bog (9. Udg.). Forfra til S. 84.

Til Eksamen opgives: Af I. Del, Stk. 11—14, 16—21, 23—26, 28—33, 36—43, 45. Af II. Del Side 55—84.

Historie. L. Schmidt: Frankrigs, Englands og Tysklands Historie efter 1860. H. L. Møller: Samfundslære for Realklassen.

Geografi. C. C. Christensen: Østersø- og Vesterhavslande (7. Udg.), S. 1—109.

Naturhistorie. Simonsen: Biologi for Gymnasiet (med Forbi­gaelse af forskellige Stykker). Balslev og Simonsen: Botanik for Realklassen: Femtalsplanterne (undtagen Rakletræer og Kronløse Femtalsplanter).

Naturlære. Fischer og Simonsen: Elektricitetslære for Realklas­sen. Rasmussen og Simonsen: Varmelære for Realklassen.

Regning og Matematik. Jessen og Smith: Matematik og Regning for Realklassen. Friis-Petersen og Jessen: Realklassens Regnebog. 1 Sæt Hjemmeopgaver om Ugen.

I. Gymnasieklasse.

Nysproglig Afdeling.

Religion. Religionshistorisk Oversigt. Kortere Oversigt over Jø­defolkets Historie. Zionismen i vore Dage. Gamle Testamentes Tilblivelse. De 10 Bud og vor Tid.

Dansk med Svensk og Oldnordisk. Mortensens Litteraturhistorie til Oehlenschläger; tilsvarende Stykker af Agerskov og Rørdam: Dansk Litteratur før 1800. Agerskov og Nørregård: Svensk Læse­bog, ca. 70 Sider. Bertelsen: Oldnordisk Læsebog, ca. 10 Sider. Hovedværker: Erasmus Montanus, Kærlighed uden Strømper, En dansk Students Eventyr. Stil hver 14. Dag.

Engelsk. O. Jespersen: A British Reader, S. 3—23; 31—65. The Dickens Reader, S. 3—50. Reed: The Fifth Form at St. Dominic's (156 Sider). The Kipling Reader, S. 1—58. Lund og Bredsdorff: Engelsk Grammatik. Adolf Hansen: Engelske Stiløvelser. English Institutions efter Brahde: The Conversation-Reader. Ugentlig Stil; efter Nytaar enkelte Genfortællinger.

Tysk. Paul Heyse: L'Arrabiata. Schiller: Maria Stuart. Vibæk og Kramer: Deutsche Umgangssprache, 6. Oplag, S. 7—50. Reinckes Stiløvelser I og Kapers „Kortfattet tysk Sproglære“ benyttet. ! Stil om Ugen, mest Oversættelse.

Fransk. N. Chr. Nielsen og Fr. Hoffmann: Fransk Begynderbog, S. 1—111 med tilsvarende grammatiske Øvelser. 3 Grammofon-Plader (Nordstedt-Richters System).

Latin. Cæsar: De Bello Gallico I, Kap. 1—30, III og IV. Cortsen, II, Kap. 1—17. Formlæren gennemgaaet efter Valdemar Nielsens Grammatik.

Oldtidskundskab. Homers Iliade og Odysse i Udv. ved Østergaard: Iliade I, VI, IX (V. 89—161), XXIV (V. 468—595). Odyssee VI, IX, XI, XXIII. Sechers Mytologi, Sechers Kunsthistorie, S. 1—23, Vald. Nielsens Litteraturhistorie, S. 1—19. Luckenbach I.

Historie. Oldtidens og Middelalderens Verdenshistorie efter henholdsvis Ræders og Schjøth og Langes Lærebøger.

Naturfag. Victor Madsen og Bøving-Petersen: Geologi for Gymnasiet I og II.

Matematik. L. Willesen: Matematik for det sproglige Gymnasium, §§ 1—39 inkl.

I. Gymnasieklasse.

Matematisk Afdeling.

Fransk. Som den nysproglige Afdeling.

Religion. Det nye Testamentes Tilblivelse. Apostlenes Gerninger. Kingo og Brorson. Elevforedrag.

Dansk med Svensk og Oldnordisk. Mortensens Litteraturhistorie til Johs. Ewald. Stykker af Agerskov og Rørdam: Dansk Litteratur før 1800. Bertelsen: Oldnordisk Læsebog, ca. 15 S. Agerskov og Nørregaard: Svensk Læsebog, ca. 60 S. Hovedværker: Erasmus Montanus, Kærlighed uden Strømper, En dansk Students Eventyr. Stil hver 14. Dag. Elevforedrag.

Engelsk. Helweg-Møller: Modern Prose, S. 13—18, 32—48, 52—61, 95—112. The Kipling Reader, S. 59—71, 125—137. Enkelte Digte efter Stead's Poets Nr. 49. Lund-Bredsdorffs Grammatik. Mundtlige Stiløvelser efter P. Jacobsen: Engelsk Stiløvelse for Mellemkolen, Nr. 181—270.

Oldtidskundskab. Kragelund: Græske Kunstværker, S. 11—45, ellers som I. G. s.

Historie. Oldtiden efter Ræders, Middelalderen efter Schjøth og Langes Lærebøger.

Naturfag. Andersen og Vahl: Geologi for Gymnasiet. Bøving-Petersen: Havet.

Naturlære. a. Fysik: Barmwater: Varmelære. Sundorph: Lyslære til Lysets Hastighed. Eriksen og Kofoed: Elektricitet I til Kompensationsmetoden. Fysiske Øvelser og Rapporter. b. Kemi: Ring: Kemi. 2. Udg. til Brintionkoncentration. Kemiske Øvelser og Rapporter.

Matematik. Pihl og Kristensen: Matematik I. 1 Sæt Hjemmeopgaver ugentlig.

II. Gymnasieklasse.

Nysproglig Afdeling.

Religion. Mynster og Grundtvig. Primitiv Religion og Muhamedanismen. Babylonisk Religion. Græsk Religion. Elevforedrag.

Dansk med Svensk og Oldnordisk. Mortensens Litteraturhistorie fra Johs. Ewald til Paludan-Müller. Tilsvarende Stykker af Ager-skov og Rørdam: Dansk Litteratur. Hovedværker: Oehlenschläger: St. Hans Aften Spil. Chr. Winther: Hjortens Flugt. J. P. Jacobsen: Mogens, Fru Fønss. Bertelsen: Oldnordisk Læsebog: S. 13—21, 43—47. Bertelsens Sproghistorie til Den nyere Tid. Ager-skov og Nørregård: Svensk Læsebog: 35 S. Stil hver 3. Uge. Elevforedrag.

Engelsk. Læssøe Müller og Ottosen: Engelske Talere I, S. 1—50. The British Reader, S. 76—93. The Dickens Reader v. Stigaard, S. 50—88. Shakespeare: Julius Cæsar. English Poems v. Østerberg, S. 1—2, 3—6, 11—15, 19—20, 23, 24, 34—35, 37—39, 47—48, 50, 52—54, 55—57. Nogle Digte efter Stead's Poets Nr. 54. Kipling: The Light that failed (200 S.). Engelske Samfundsforhold efter The British Reader og The Conversation Reader. Lund-Bredsdorffs Grammatik. Stigaards Repetitionskursus. Ad. Hansens Stiløvelse. En ugentlig Stil.

Tysk. Lessing: Minna v. Barnhelm. Schillers Digte i Østergaards Udvalg. Ostfeldts Heine-Kompendium: „Idéen“ og „Memoiren“. Heine: „Deutschland. Ein Wintermärchen“. Sigtryggssons Deutsche Kultur- und Charakterbilder: Ak. 1 og 8. Taleøvelser paa Grundlag af Teksterne. Kapers Grammatik. Reinckes Stiløvelser II. 1 Stil om Ugen.

Fransk. Bovien og Höpfner: Nyere franske Forfattere 2, S. 1—141. H. Madsen: Moderne franske Forfattere 2, S. 57—84. Oluf Nielsen: Fransk Sproglære, §§ 47—96 og 114—131. 3 Grammafopplader i Norstedt-Richters System. 1 Elevforedrag.

Latin. Cæsar: II. Bog. Cortsen II²: S. 18—40 og 53—72. Thomson: Ovids Digtning i Udvalg 3 (ved den elskedes Dør), 5 (I Circus), 11 (Pyramus og Thisbe), 17 (Selvbiografien). Syntaxen gennemgaaet efter Vald. Nielsens Grammatik.

Oldtidskundskab. Herodots første Bog (Kong Krøsus). Platons

Apologi (paabegyndt). Sofokles: Kong Ødipus. Vald. Niensens Litteraturhistorie. Sechers Kunsthistorie, S. 23—33. Sechers Mytologi. Luckenbach I.

Historie. Verdenshistorien 1500—1815 efter Schjøth og Lange. Nordens Historie forfra til 1814 efter Ottosen.

Naturfag. Simonsen: Biologi for Gymnasiet, S. 1—55. Krogh: Menneskets Fysiologi, S. 1—98.

Matematik. Jul. Petersen: Lærebog i Plangeometri for Gymnasiet, §§ 1—46 incl.

II. Gymnasieklasse.

Matematisk Afdeling.

Historie.

Oldtidskundskab. } *Som den nysproglige Afdeling.*

Religion. De religiøse Tilstande ved Kristendommens Tilblivelse. Gennemgang af Jesu Personlighed og Lære. Ny Testamentes Tilblivelse. Forholdene i den ældste Kirke. Enkelte Elevforedrag.

Dansk med Svensk og Oldnordisk. Mortensens Litteraturhistorie fra Oehlenschläger til Paludan-Müller; tilsvarende Stykker af Ager-skov og Rørdam: Dansk Litteratur efter 1800. Hovedværker: Oehlenschläger: St. Hans Aften-Spil, Heiberg: En Sjæl efter Døden, Chr. Winther: Hjortens Flugt. Iøvrigt som ny-spr. Afdeling.

Engelsk. *Anderssen og Eitrem:* Et Utvalg av Engelske Klassikere for Gymnasiet, S. 26—33, 71—98, 119—144. *Stead's Poets* 54: Selected Poems: Side 6—7, 9—10, 12—20 og 29—31. Noget Litteraturhistorie.

Fransk. N. Chr. Nielsen og Hoffmann: Fr. Begynderbog, S. 102—108. Bovien og Høpfner: Nvere Fr. Forfattere, S. 1—91. H. Madsen: Moderne franske Forfattere, S. 10—23, 28—63. Grammatik efter Madsens Grammatik (Verberne) og tilsvarende Stykker i N. Chr. Niensens Stiløvelser. 3 Grammfonplader (Norstedt-Richters System).

Naturfag. Stockmarr: Biologi for Gymnasier. Aug. Krogh: Menneskets Fysiologi, forfra til Nervefysiologien. Bøving-Petersen: Havet.

Naturlære. a. *Fysik med Astronomi:* Sundorph: Lyslære. Fra Øjet og ud. Sundorph: Mekanisk Fysik. Barmwater: Astronomi. Skrivning og Rejsekalender er anvendt. Fysiske Øvelser og Rapporter. b. *Kemi:* Jul. Petersen: Kemi for Gymnasiet. Metallerne. Fysisk-kemiske Forhold. Kemiske Øvelser og Rapporter.

Matematik. H. J. Pihl og Sig. Kristensen: Matematik II. Jul. Petersen Stereometri §§ 1—23 inkl. 1 Sæt Hjemmeopgaver og 1 Sæt Skoleregningsopgaver ugentlig.

III. Gymnasieklasse.

Nysproglig Afdeling.

Religion. Islams Historie og Forhold i vor Tid. Indiske Religioner. Forskellige religiøse Spørgsmaal gennemgaaet, f. Eks. Kristendom og Kommunismen og Barthianismen.

Dansk med Svensk og Oldnordisk. Mortensens Litteraturhistorie fra Paludan-Müller; tilsvarende Stykker af Agerskov og Rørdam: Dansk Litteratur efter 1800. J. P. Jacobsen: Mogens, Fru Fønss. Bertelsens Sproghistorie fra Den nyere Tid. Eksamenspensum repe-teret. En Stil hver 3. Uge.

Til Eksamen opgives: Mortensen: Dansk Litteraturhistorie fra Holberg. Agerskov og Rørdam: Dansk Litteratur før 1800, S. 205—215, 234—242, 294—296, 307—308, 353—368. Dansk Litteratur efter 1800 I, S. 18—19, 23—32, 37—40, 54, 88—93, 111—115, 134—135, 194—197, 198—203, 211—214, 233—234, 256—259, 266—270, 280—285, 312—316; II, S. 76—78, 106—109, 163—166, 260—266. Hovedværker: Holberg: Erasmus Montanus, Oehlen-schläger: St. Hans Aften-Spil, Heiberg: En Sjæl efter Døden, Ja-cobsen: Mogens, Fru Fønss. Bertelsen: Oldnordisk Læsebog, S. 13—21, 38—47. Bertelsen: Dansk Sproghistorie, S. 9—11, 27—31, 34—41, 78—82, 86—89, 106—108. Agerskov og Nørregård: Svensk Læsebog, S. 11—38, 77—85, 136—138, 142—145, 149—154.

Engelsk. Longfellow: Evangeline. Byron: The Prisoner of Chil-lon. Galsworthy: The Mob. Dickens: David Copperfield's Boy-hood (Nelson), S. 54—91. Læssøe-Müller og Ottosen: Engelske Talere I, S. 24—52. Stead's Poets Nr. 54, S. 53—55, 64. Kipling: The Light that failed, 100 S. Bube: The Story of English Litera-ture. Ad. Hansens Stiløvelser. En ugentlig Stil.

Til Eksamen opgives: Shakespeare: Julius Cæsar Acts I—II. Stead's Poets Nr. 54, S. 4—7. Tennyson: The Lady of Shalott. Læssøe Müller og Ottosen: Engelske Talere I, S. 34—52. David Copperfield's Boyhood, S. 54—71. Ruskin: Work. Macauley: Se-lections, S. 1—14. Galsworthy: The Mob Act III.

Tysk. Goethes Faust I (Østergaards Udg.). Sudermann: Frau Sorge, Kap. XV—ud. G. Keller: Das Fähnlein der Sieben Aufrech-ten (Wiesb. Volksbücher). Som Maanedslæsning: H. Hesse: Knulp. Vibæk og Kramer: Deutsche Umgangssprache, 4. Udg., S. 89—106. Kaper: Kortfattet tysk Sproglære. Reinckes Stiløvel-ser II. Brask: Deutsche Literaturgeschichte: Fra Klopstock—ud. 1 Stil ugentlig.

Til Eksamen opgives: Minna, III. Akt. Goethe: Faust (Øster-gaards Udg.): Prolog im Himmel; Vor dem Tor; Studierzimmer I og II; Marthens Garten; Am Brunnen; Zwinger. Schiller: Ring

des Polykrates, Kraniche des Ibykus, Lied von der Glocke. G. Keller: Das Fähnlein der sieben Aufrechten: Fra „Der Juli und das Schützenfest standen nun vor der Türe“ til Karls Tale ud.

Fransk. Erckmann-Chatrion: Histoire d'un Conscrit de 1813. Jules Romains: Knock ou le Triomphe de la Médecine. H. Madsen: Moderne franske Forfattere ³, S. 52—63, 71—76, 81—111. Grammatik efter H. Madsen: Fransk Grammatik for Gymnasiet. N. Chr. Nielsen: Franske Stiløvelser I (med flere Overspringelser). Tre Plader i Norstedt-Richters System.

Latin. Ovids Digtning i Udvalg v. Chr. Thomsen 3, 5, 11, 17. Horats Oder I: 8, 9, 20, 22; II: 8; III: 9, 13. Sallust: Catilina, Kap. 17—36₁, 39₆—50, 56—61. Vald. Niensens Grammatik repeteret.

Til Eksamen opgives: Cortsen II², S. 18—40 og 65—72. Cæsar: De Bello Gallico II. Ovids Digtning, Nr. 3 og 5. Sallust: Catilina, Kap. 39₆—50 og Kap. 58.

Oldtidskundskab. Platon: Sokrates' Forsvarstale, Sokrates i Fængselet og Sokrates' Død (v. Gertz). Sofokles: Antigone (Th. Langes Overs.). Vald. Niensens Litteraturhistorie, Sechers Kunsthistorie, S. 1—47. Luckenbach I. Eksamenspensum repeteret.

Til Eksamen opgives: Homers Iliade (i Udval. v. Østergaard): I, VI, IX (V. 89—161), XXIV (V. 469—595) og Odyssee (Østergaard) XI. Herodot I (Kong Kræsus) ved Chr. Thomsen. Sofokles: Kong Ødipus (Th. Langes Overs.). Platon: Sokrates' Forsvarstale. Vald. Niensens Litteraturhistorie. Sechers Kunsthistorie, S. 1—47. Luckenbach.

Historie. Verdenshistorien fra 1815 efter Schjøth og Lange. Nordens Historie fra 1814 efter Ottosen (8. Udg.). Samfundslære efter H. L. Møller ved Fl. Dahl.

Til Eksamen opgives: Ovennævnte Pensum samt det af Undervisningsinspektionen udtagne Ekstrapensum.

Naturfag. Aug. Krogh. Menneskets Fysiologi: Nerve- og Sansesyfologi. P. Heegaard: Astronomiens Begyndelsesgrunde.

Til Eksamen opgives: Stockmarr: Biologi for Gymnasiet. Heegaard: Astronomiens Begyndelsesgrunde.

Matematik. Jul. Petersen: Geometri for Gymnasiet: §§ 47—51 (udvidet), 52—60. Jessen og Smith: Matematik og Regning for Realklassen: §§ 1—8, 55—60. Repeteret Eksamenspensum.

Til Eksamen opgives: Efter Anordning af 1. December 1906 12 A: a) Aritmetik og Algebra, Stk. 5, 6, 7 og 8. b) Geometri, Stk. 1, 2 og 5.

III. Gymnasieklasse.

Matematisk Afdeling.

Historie.

Oldtidskundskab. } Som den nysproglige Afdeling.

Religion. Søren Kierkegaard. Grækenland. Romersk Religion. Buddhismen. Videnskab, Kunst og Religion. Elevforedrag.

Dansk med Svensk og Oldnordisk. Mortensens Litteraturhistorie fra Pal. Müller. Tilsvarende Stykker af Agerskov og Rørdam: Dansk Litteratur. Hovedværker: J. P. Jacobsen: Mogens, Fru Fønss. Henrik Ibsen: Et Dukkehjem. Bertelsens Sproghistorie fra den nyere Tid. Eksamenspensum delvis repeteret. Stil hver 3. Uge.

Til Eksamen opgives: Mortensen: Dansk Litteraturhistorie fra Holberg. Agerskov og Rørdam: Dansk Litteratur I, S. 205—215, 234—242, 294—296, 307—308, 353—368; II, S. 6—8, 17—19, 88—93, 111—115, 135—141, 194—197, 198—203, 211—214, 233—234, 256—259, 280—285, 312—316; III, S. 76—78, 100—103, 155—156, 163—166, 214—219, 260—266. Hovedværker: Holberg: Erasmus Montanus. Oehlenschläger: St. Hans Aften-Spil. J. L. Heiberg: En Sjæl efter Døden, J. P. Jacobsen: Mogens, Fru Fønss. Bertelsen: Oldnordisk Læsebog, S. 13—21, 38—47. Bertelsen: Dansk Sproghistorie, S. 9—11, 27—31, 34—41, 78—82, 86—89, 106—108. Agerskov og Nørregård. Svensk Læsebog, S. 11—49, 134—138, 142—147, 149—152.

Engelsk. Selections from Macauley, S. 1—7, 15—38. Læst for Klassen: Oscar Wilde: The Importance of Being Earnest samt Af-snit af Bodelsen: England.

Til Eksamen opgives: Stead's Poets Nr. 54: Nr. 1, 2, 5, 15. Anderssen og Eitrem, S. 17—24, 82—89, 119—144. Macauley, S. 15—27.

Fransk. Erckmann-Chatrian: Histoire d'un Conscrit de 1813. Boviën og Höpfner: Nyere franske Forfattere, S. 92—141. Henrik Madsen: Moderne franske Forfattere, 2. Udg., S. 24—33, 38—57. Henrik Madsens Grammatik og N. Chr. Nielsens Stiløvelser gennemgaaet.

Naturfag. Aug. Krogh: Menneskets Fysiologi: Nerve- og Sanses-fysiologien. Stockmarr: Klima- og Plantebælter. C. C. Christensen: Østersø- og Vesterhavslande: Rusland og De britiske Øer.

Til Eksamen opgives: Victor Madsen og Bøving-Petersen: Geologi for Gymnasiet I og II.

Naturlære. a. Fysik med Astronomi: Eriksen og Kofoed: Elektricitetslære I: Fra Kompensation og ud; II: Fysiske Øvelser og Rapporter.

Til Eksamen opgives: Eriksen og Kofoed: Mekanik, S. 1—19, 48—93, 102—136. Barmwater: Varmelære, S. 1—37. Eriksen og Kofoed: Lyslære, S. 17—28, 56—72. Barmwater: Astronomi, S. 7—33, 71—80, 130—140. Eriksen og Kofoed: Elektricitetslære I, S. 1—43, 58—60, 73—80, 86—90; II: S. 1—6, 8—40, 97—98, 106—132. 15 Øvelser: 1) Varmefylde, 2) Isens Smeltevarme, 3) Luftens Normalvægtfylde ved Udkogning, 4) Linseforsøg, 5) Optisk Gitter, 6) Stemmegaffels Svingetal, 7) Rotationsenergi, 8) Faradays elektrolytiske Love, 9) Wheatstone's Maalebro anvendt til Kobbers Modstandstemperaturkoefficient, 10) Maaling af lille Modstand (Kobbers specifikke Modstand), 11) Maaling af store Modstande, 12) Joules Lov, 13) Toelektroderør, 14) Treelektroderør, 15) Forsøg med Vekselstrømsmaskine.

b. Kemi: Ring: Kemi, 1. Udg. Fra Baryum og ud. Kemiske Øvelser og Rapporter.

Til Eksamen opgives: §§ 12—17 (inkl.), § 18 til Brom, §§ 19—23, 25—26, 29—38, 44—45, 48—50, 59—61, 63—64.

Matematik. Pihl og Kristensen: Lærebog i Matematik III. Jul. Petersen: Stereometri, §§ 50—87. Repetition af Eksamenspensum. 1 Sæt Hjemmeopgaver og 1 Sæt Skoleopgaver ugentlig.

Til Eksamen opgives: Efter Anordning af 1906 12 B. 1) Stk. 8, 9, 10, 12, 13. 2) Geometri. 4) Stk. 5, 6. 5) Parabel, Ellipse, Hyperbel. 6b) Infinitesimalregning.

Sang.

Med Undtagelse af Realklassen og IV. Mellemskoleklasserne har alle Klasserne deltaget i Sangundervisningen. En Række Melodier til Salmer, Fædrelandssange og historiske Sange er lært, en Del firstemmige Sange og et enkelt Korværk med Orkester er indøvet; i Gymnasieklasserne er enkelte Duetter for Mandsstemmer gennemgaaet.

Af teoretisk Stof er gennemgaaet Nodelæsning, Taktinddeling, Vokal- og Træffeøvelser samt Skalaer og Akkorder.

Endelig har der været nogle Timer for blandet Korsang samt en ugentlig Prøveaften for Skolens Orkester, der medvirker ved vore Koncerter og ved Skolens Aarsfest.

Gymnastik (Legemsøvelser).

Undervisningen i Legemsøvelser omfatter Gymnastik og mindre Boldspil i Salen, Haandbold i Skolegaarden samt Atletik paa Banen ved Rosenørns Allé.

I Svømmesæsonen benyttes Ydertimerne til frivillig Svømning paa

„Langebros Badeanstalt“, ligesom enkelte Klasser om Vinteren regelmæssigt har svømmet i Svømmehallen. Ca. 50 Elever har aflagt de forskellige Svømmeprøver.

Naar Vejret tillader det øves Skøjteløb paa Peblingesøen.

Af Aarets Idrætsresultater fremhæves:

Fodbold. I Gymnasieturneringen om „Efterslægtpokalen“, der er udsat af Efterslægtsamfundet, vandt vi 2 Kampe, men tabte i Slutkampen til Øregaard Gymnasium, der dermed fik Pokalen til Ejendom.

Haandbold. Med Statsgymnasiet Schneekloths Skole, Vestre Borgerdydskole, Sct. Jørgens Gymnasium og Øregaard Gymnasium er efter Skoletid spillet en Del Kampe.

I Skolens egen Turnering vandt Realkl. „Gymnasiepokalen“ og 4. M. A. „Skjoldet“ for eet Aar.

I „Københavnske Skolers Idrætsdag“ deltog vi med 7 Hold i 4 Grupper. Alle Holdene tabte, Gruppe 2 og 4 dog først i Slutkampene.

I „Det 12. danske Gymnastik- og Idrætsstævne i Ollerup“ Maj 1934 deltog vi med II. G. som Gymnastikhold under Ledelse af Hr. Simonsen og med udvalgte Hold i Fodbold og Haandbold, ialt 41 Elever.

„Efterslægtens Haandboldklub“

er stiftet 1920 og optager tidligere og nuværende Elever af Skolen. Antallet af Medlemmer er f. T. ca. 80 aktive og 15 passive. Formand er Sekretær i Trafikministeriet cand. jur. *Palle Christensen*. Under Ledelse af Formanden og Hr. *Simonsen* dyrkes om Vinteren Haandbold i Kastellets Gymnastiksal og om Sommeren paa forskellige (Skolers) Boldbaner. I Turneringen 1934 deltog vi med 4 Senior- og 3 Juniorhold og blev Nr. 2 i Rækken om „Københavns-Mesterskabet“, Nr. 1 i „Andetholdsrækken“ og Nr. 1 i Rækken for „Juniorer 14—16 Aar“. Derved vandt vi det første officielle Københavns-Mesterskab for Juniorer. Holdet bestod af: Gerhard Friis, Helmuth Levin, Kurt Leithoff (4 a), Rich. Andersen, Vagn Enge (Real), Hans Erik Hansen (I. s.) og Willy Elmark (I. m.).

I Sommerferien foretog Hr. *Winther Petersen* en Tur med 19 Elever fra IV. M. i Jylland. Rejsen varede 16 Dage og gik fra Aarhus til Skagen over Skanderborg, Silkeborg, Ræbild Bakker, Aalborg, Store Vildmose til Lønstrup og derfra langs Vesterhavet til Skagen.

Turen var — som sædvanligt — begunstiget af Vejret og forløb under straalende Humør og uden Sygdom og Uheld.

Den 8. September, Halvandethundredaarsdagen for Grundtvigs Fødsel, fejrede vi med en lille Mindefest paa Skolen. Fru *Elma Hornemann* gjorde os den Glæde at synge nogle grundtvigske Sange for os.

Om Rektors 25-Aars Jubilæum den 1. November er Meddelelse givet foran.

Den 8. November holdt vi Skolebal i Studenterforeningen under Ledelse af et Udvalg af II. Gymnasieklasserne.

Den 27. November havde vi Besøg af den norske Skuespiller *Peter Sigurth*, der foredrog Værker af Wergeland og Lie.

Den 30. November viste Fru Redaktør *Maaløe* nogle stemningsfulde levende Billeder fra Norge, ledsaget af vejledende Forklaring.

Den 8. Januar holdt — paa Initiativ af Foreningen Norden — Lektor *Kruckenberg* fra Värnemo Oplæsning af svenske Digterværker.

Den 3., 4. og 5. Februar spillede vi Skolekomedie under Ledelse af Lektor *Bøgh-Hansen* og med et Udvalg af II. Gymnasieklasserne som Komite. Elever fra II. G. opførte, instruerede af Lektor *Bøgh-Hansen*, 1. Del af Carl Gandrups „Lazarus“, og Elever fra II. M., instruerede af Adjunkt *Giødesen*, paa Engelsk nogle Scener af „Svine-drengen“ efter deres engelske Læsebog. Fru *Bøgh-Hansen*, Hr. *Aage Bang* og Adjunkt *I. P. Olsen* bistod som sædvanligt. Dekorationerne var udført af Elever.

Da Skolens Aarsdag, den 4. Marts, i Aar faldt paa en Søndag, var Festen, der som sædvanlig holdtes i Studenterforeningens Festsal, henlagt til 3. Marts. Talen, der er meddelt foran, holdtes af Rektor Dr. *Andreas Hanssen*, Flensborg. Eleverne sang under Hr. *Aage Bangs* Ledelse Alfr. Ipsen og Chr. Barnekows Jubilæumskantate fra 1911 samt enkelte andre Sange.

Den 9. og 10. Marts havde vi under Hr. *Aage Bangs* Ledelse Koncert i Gymnastiksalen. Mange gamle Elever medvirkede.

„Dansk Ungdoms Røde Kors“ har i Aar haft 90 Medlemmer i Afdelingen her ved Skolen. Paa Grund af den hidtidige Leder, stud. med. *Rørmarks* Eksamensarbejde er Ledelsen af Afdelingen overtaget af Adjunkt *Gjødesen*. I Aarets Løb har Medlemmer deltaget i enkelte Øvelser og Foreningsmøder.

Ved mange Lejligheder er der i Skoletiden ydet Hjælp ved Uheld og mindre „Ulykkestilfælde“.

Fra Udvalget for „Den sønderjydske Dag“ var med Skoledirektionens Anbefaling tilsendt en Opfordring til at yde Bistand paa Indsamlingsdagen den 18. April. Den efterfulgtes af et ret stort Antal Elever, særligt fra Mellemskoleklasserne, som efter Meddelelser, der senere tilgik Skolen, gjorde god Gavn. — Fra Fru Redaktør *Reventlow* modtog Skolen en Opfordring til Indsamling af brugt Tøj til de fattigste Landsmænd i Egnene umiddelbart Nord for Grænsen. Et lille Elevudvalg tog sig af Sagen og havde den Glæde at kunne aflevere en Del gode Ting.

Med begge III. G. er foretaget en historisk Udflugt til Helsingør og Kronborg, hvor Museumsinspektør *Knud Klem* virkede som Vejleder. III. G. nyspr. har overværet Demonstrationer paa Urania-observatoriet. III. G. mat.-naturv. har besøgt Mineralogisk Museum. — Med begge II. G. og begge I. G. er foretaget geologiske Udflugter. II. G. nyspr. har overværet Professor Kroghs fysiologiske Demonstrationer. II. G. mat.-naturv. har besøgt „Berl. Tid.“s, I. G. mat.-naturv. „Politiken“s Trykkerier. — Med IV. M. A. og III. M. B. er foretaget biologiske Udflugter.

Konfirmation.

Skolens Skema lægges med Konfirmationsforberedelsen for Øje saaledes, at Konfirmationen helst maa ske fra III. M. eller IV. M.

Som Regel vil det paa Præstegangsdagene være tidsnok at forlade Skolen Kl. 1. — Undtagelser tillades kun, hvor Vejlængden gør det nødvendigt.

Konfirmander har fri Mandag efter Konfirmationen og Altergangs-dagen, men ingen andre Dage. — Skolen kan ikke anerkende Søskendes Konfirmation som berettiget Grund til Forsømmelse.

Smitsomme Sygdomme.

I Overensstemmelse med ministeriel Bekendtgørelse af 15. Marts 1916 gælder fremtidig nedenstaaende Bestemmelser med Hensyn til smitsomme Sygdomme :

Naar der i en Familie, som har skolesøgende Børn, udbræder *Skarlagensfeber*, *Difteri* eller anden *farlig smitsom Sygdom*, skal Skolen af den behandlende Læge underrettes herom.

Et Barn, der selv har været angrebet af Sygdommen, maa ikke søge Skolen, førend det medbringer Lægeattest for, at det ikke kan antages at udbrede Smitte.

Saafernt vedkommende Barn har været angrebet af *Difteri*, bør Lægeattesten særlig oplyse, om der er forløbet 3 Uger efter, at Belægningerne er svundne. Er et saadant Tidsrum ikke forløbet, maa Attesten udtrykkelig oplyse, at det ved bakteriologisk Under-søgelse er godtgjort, at der ikke kan paavises *Difteribaciller* hos Vedkommende.

Et Barn, der har været angrebet af akut *Børnelamhed*, maa ikke søge Skolen, førend der er forløbet mindst 6 Uger efter Sygdommens akute Stadium. Attesten skal udtrykkelig oplyse, at dette Tidsrum er forløbet.

Et Barn, i hvis Hjem en farlig smitsom Sygdom er optraadt, uden at Barnet selv har været angrebet, maa ikke søge Skolen, førend det medbringer Lægeattest for, at det ikke kan antages at udbrede Smitte.

Lægeattesten bør oplyse følgende :

- a t den eller de syge er blevet forsvarligt isolerede,
- a t den fornødne Desinfektion er foretaget,
- a t Inkubationstiden for den paagældende Sygdom er forløbet, og
- a t vedkommende Barn ikke frembyder paaviselige eller mistænkelige Sygdomssymptomer.

Børn, der lider af *Mæslinger*, maa ikke modtages paa Skolen før mindst 10 Dage efter Sygdommens Begyndelse. Børn, der lider af *Kighoste*, maa ikke modtages paa Skolen før 4 Uger efter det konvulsive Stadiums Begyndelse. Naar Skolegangen atter begynder, maa de medbringe Lægeattest med de fornødne Oplysninger.

Skolerne anmoder de Familier, hos hvem Mæslinger er udbrudt, om kun at sende de Børn i Skole, om hvilke det med Sikkerhed vides, at de tidligere har haft Sygdommen, men derimod at holde de Børn, der ikke tidligere har haft den, borte fra Skolen, indtil det kan antages for sandsynligt, at de ikke er smittede af det i Hjemmet optraadte Sygdomstilfælde.

Børn, der lider af *Røde Hunde, Skoldkopper, Rosen, Influenza, Faaresyge* eller *Halsbetændelse*, maa ikke modtages paa Skolen, saa længe det akute Stadium varer.

Børn, der lider af *smitsomme Øjen- eller Hudsygdomme*, maa ikke modtages paa Skolen, før Sygdommen er overstaaet, eller de medbringer Lægeattest for, at de ikke kan antages at udbrede Smitte.

Uddrag af Ordensregler for Eleverne.

Almindelige Forhold i Skoletiden.

- § 1. Eleverne møder paa Skolen i rette Tid og samles paa Legepladsen.
- § 3. Det er ikke tilladt at medtage uvedkommende Ting paa Skolen, saa lidt som at bytte eller handle.
- § 4. Det er forbudt at have Penge eller Værdisager i Pulten eller i Overtøj, der hænger paa Gangen. Fundne Sager afleveres til Inspektor.
- § 5. Kun de Elever maa medføre Cykle, der har Bevis for Skolens Tilladelse dertil. Tilladelse gives kun til fjernere boende Elever.
- § 8. Paa Vejen til og fra Skole maa alle gaa roligt og ordentligt. Tobaksrygning paa Skolevejen er forbudt.
- § 9. Enhver Elev er pligtig at opretholde god Orden i Klassen og bør værne om Skolens Materiel; enhver Beskadigelse kan medføre Erstatningsansvar. Sker der ved Uheld, Uagtsomhed eller paa anden Maade Skade paa Skolens eller en Elevs Ejendom, maa dette uopholdelig meldes til Klasselærer eller Inspektor.
- § 11. Eleverne har Ansvar for de udleverede Bøger; hvis de bortkommer eller beskadiges groft, skal de erstattes. Paa Bindets indvendige Side skrives Navn, Klasse og Aarstal med Blæk. Bøgerne forsynes med Papirbind, hvorpaa Navnet ogsaa skal skrives.
- § 12. Gymnastikdragt og Pose, Lineal og Tegnebestik skal forsynes med let kendeligt Mærke.

Forsømmelser og Fritagelser.

- § 13. Forsømmelser, derunder ogsaa Fritagelse for enkelte Timer, i anden Anledning end Sygdom og andre tvingende Grunde, bør indskrænkes til det mindst mulige og maa kun finde Sted efter indhentet Tilladelse fra Skolens Rektor.
- § 14. Efter enhver Fraværelse skal Eleverne medbringe skriftlig Meddelelse fra Hjemmet med Oplysning om Aarsagen til For

sømmelsen og dennes Varighed. I Tilfælde, hvor Fraværelsen kan skønnes at ville strække sig over længere Tid, bør Hjemmet med det samme underrette Skolen herom og desuden ved Skolegangens Genoptagelse forholde sig som ovenfor er nævnt.

- § 15. I alle øvrige Forhold, hvor Hjemmets Kontrol er mulig og naturlig, saasom hvis en Elev ønskes fritaget for at gaa paa Pladsen i Frikvartererne, kommer for sent, skal have tidlig fri, eller af særlige Grunde og med Hjemmets Vidende møder uforberedt, maa skriftlig Anmodning eller Meddelelse medbringes fra Hjemmet.
- § 16. Med Hensyn til Fritagelse for Gymnastik gælder i H. t. Min. Cirk. af 5. Maj 1916 flg.:

Ingen Elev fritages for at deltage i Gymnastikundervisningen eller i de derhen hørende Øvelser, uden at Nødvendigheden heraf er godtgjort ved Attest fra en Læge. Dog kan en Elev, i Henhold til skriftligt fremsat Ønske fra Hjemmet, af Helbredshensyn fritages, helt eller delvis, for Deltagelse i Løgemøvelser i enkelte Timer, dog ikke ud over en Uge. Skolen maa paase, at de Fritagelser, der er begrundede i forbi-gaaende Forhold, ikke udstrækkes over længere Tid, end Lægeattesten angiver. Denne skal udstedes paa en dertil særlig indrettet Blanket, der udleveres fra Skolen. — Attesterne skal opbevares af Skolen og ved Skoleaarets Slutning tilstilles Ministeriet.

- § 29. Karakterbøgerne afleveres normalt senest efter 4 Dages Forløb i underskrevet Stand. Bemærkninger paa Anmærkningssiden skal ogsaa underskrives. Meddelelser fra Hjem til Skole maa ikke ske i Karakterbøgerne. Karakterbøgerne har deres Plads i Kathederskuffen.

Til Gymnastikundervisningen skal Eleverne selv anskaffe Gymnastiktøj, helst korte, hvide Gymnastikbenklæder og Trikotrøje, samt en Pose til Opbevaring af disse Ting. Vejledning til Anskaffelsen gives paa Skolen. Gymnastiksko udleveres af Skolen.

Oprykning i Gymnasiet eller Realklassen.

Skolen henleder Opmærksomheden paa, at bestaaet Mellemskoleeksamen ikke umiddelbart giver Ret til Oprykning i Gymnasiet eller Realklassen, idet Mellemskoleeksamen vel er en nødvendig Forudsætning, men *ikke den eneste Betingelse* for en saadan Opflytning. (Se bl. a. minist. Skrivelse af 9. Maj 1908).

Skolens Samlinger

har i Aarets Løb modtaget følgende Gaver:

Sune Dalgaard, I. M. B.: en Strandskade.

Carl Marckmann, III. M. A.: en Hugorm.

Henning Olesen, II. M. A.: en Hvalrostand og Pigge af Hulepindsvin.

Erik Eisøe, III. M. A.: et Par Salamandre.

Ernst Jensen, III. M. A.: et stort Stykke Svovkis.

Johannes Christensen, IV. M. B.: et Stykke Kryolith og Drypsten fra Adelsberg

Hother Lyngby, IV. M. B.: en Raslesten.

Mogens Hammer, Realkl.: nogle Konkyljer og Mineralstykker.

Troels Dalgaard, I. G. m.: Grindehvalstænder.

Jack Jensen, I. G. m.: en stor Søsøl.

Desuden fra Lektor *J. Brændegaard* to Kranier af Moskusokser fra Østgrønland (Fr. Josephs Fjord) og fra Assistent *Erik Adeler Bjarnøe*: en Samling Mineralier.

Efterslægtsselskabets Bogsamling.

Brug af Bogsamlingen er vederlagsfri for Skolens Lærere og Disciple. Skolen gaar ud fra, at Eleverne har Hjemmets Tilladelse til at benytte Bogsamlingen, medmindre der gives Meddelelse om det modsatte.

Bibliotekar er Lektor *Bøgh-Hansen*. *Sten Bjerke*, II. G. m., *Hans Solholm*, I. G. m., *Erik Eisø*, IV. M. A., *Hans Danelund*, III. M. A., har hjulpet ved Udlaanet.

Fra 1. Maj 1933 til 30. April 1934 er udlaant ca. 3210 Bind; i dette Tidsrum har Bogsamlingen faaet følgende Forøgelse:

Dansk Skønlitteratur.

Garff, Alex: Den bedende Dreng.

Hamsun, Knut: Markens Grøde.

Holbergs samlede Skrifter XIII. Ved *Carl S. Petersen*.

Paludan, Jacob: Under Regnbuen.

Faglitteratur.

Andersen, H. N.: Udvikling.

Brandes, Georg: Taler.

— — Liv og Kunst.

Dansk Tidsskrift-Index 1932.

Fra Naturens Verden 1932.

Glahn, L.: Sydslesvig.

Helsingør Kommunes højere Almenskole 1883—1933. Ved *Hakon Müller*.

Humbert, Jules: Histoire illustrée de la littérature française.

Lawaetz, Jens Fr.: København—Kalundborg. Radioen i Dag.

Naturens Verden 1932.

Nexø, Martin Andersen: Et lille Kræ.

Samleren 1932.

Ungdomslitteratur.

Arnold, Aage: Fuld Kraft frem.

Frank, Rudolf: Negerhøvdingen Masanás Hjerneskal.

3 af ovennævnte Bøger er med Tak modtaget som Gaver fra Kaj Resner, IV. M. B., og Marcel Sprange, III. M. A.

Aarsprøve m. m.

Den mundtlige Del af Skolens Aarsprøve afholdes i Dagene fra den 20. til den 28. Juni.

Aarsarbejds og Prøvernes Udfald meddeles Fredag den 29. Juni Kl. 12.

Optagelsesprøve til I. G. finder Sted Onsdag den 27. Juni Kl. 12. Det nye Skoleaar begynder Onsdag den 15. August Kl. 9.

Med Hensyn til Ferier og Fridage gælder følgende ved ministeriel Bekendtgørelse af 20. Juli 1920 fastsatte Regler:

- 1) Sommerferien begynder d. 1. Juli og varer til d. 14. August (begge Dage medregnede), dog at Undervisningen, naar d. 15. August falder paa en Lørdag, først begynder den paafølgende Mandag.
- 2) I Midten af Oktober eller kort efter skal der gives en Ferie bestaaende af 6 Hverdage mellem 2 Søndage.
- 3) Juleferien skal begynde d. 23. December (denne Dag medregnet) og regelmæssigt vare 14 Dage. Hvis Undervisningen efter denne Regel paany skulde begynde paa en Lørdag, afkortes Ferien med een Dag, saaledes at Undervisningen begynder om Fredagen.
- 4) Paaskeferien varer fra Onsdagen før Skærtorsdag til den paafølgende Tirsdag (begge Dage medregnede).
- 5) Pinseferien skal omfatte 2 Søgnedage i Tilslutning til de 2 Helligdage efter Rektors nærmere Bestemmelse.
- 6) Kongens Fødselsdag, Fastelavnsmandag, Lørdag efter Store Bededag, Grundlovsdagen og Valdemarsdagen (Genforeningsdagen) er Fridage.

Rektor træffes sikrest hver Skoledag Kl. 12—1.

Til at overvære Prøverne indbydes Disciplenes Forældre og Værger samt enhver, der interesserer sig for Skolen.

Indholdsfortegnelse.

	Side
Tale i Selskabet for Efterslægten i Anledning af dets 148. Aarsdag den 4. Marts 1934 af Rektor, Dr. phil. <i>Andreas Hanssen</i>	3
Rektor <i>H. P. Hansens</i> 25-Aars Jubilæum den 1. Novbr. 1933 ved Inspektør <i>Gunner Jensen</i>	9
In memoriam	27
Afgangsprøverne 1933	27
Skolens Lærere og Lærerinder	36
Aarets Arbejde m. m.	38
Konfirmation	55
Smitsomme Sygdomme	55
Uddrag af Ordensregler for Eleverne	56
Oprykning i Gymnasiet eller Realklassen	57
Skolens Samlinger	58
Efterslægtsselskabets Bogsamling	58
Afholdelse af Aarsprøven 1934, Afslutning, det nye Skoleaars Begyndelse	59

